

mania

NU OOK VERKRIJGBAAR BIJ
Kroese en Velvet

NO RISK DISC:

**SMITH &
BURROWS**

2 VOOR 15,-
€ 8,50 PER STUK

Voicst - A Tale Of Two Devils

Temper Trap - Conditions

Gabriel Rios - Angelhead

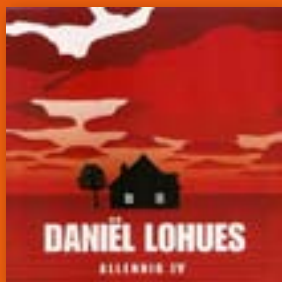
Moke - The Long And Dangerous Sea

Oasis - Dig Out Your Soul

Kitty, Daisy & Lewis - Kitty, Daisy & Lewis

Daniel Lohues - Allennig IV

Joan As Police Woman - To Survive

Faithless - The Dance

Fink - Biscuits For Breakfast

Arno - Brussld

Dinosaur Jr. - Beyond

OP=OP
 [PIAS] HOLLAND

NORISK DISC

NIET GOED GELD TERUG

MANIA 283

SMITH & BURROWS

Funny Looking Angels

(PIAS)

[PIAS] HOLLAND

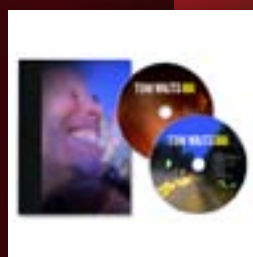
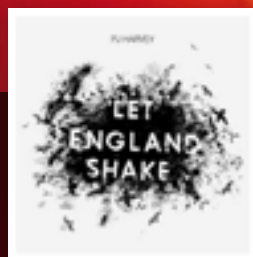
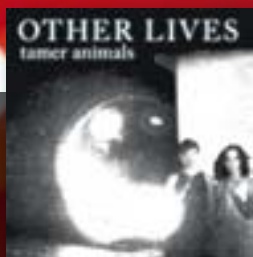
Kerstalbums. Ze zijn vaak zoetsappig, inspiratieloos en weinig vernieuwend. Ons bekoop dan ook een gevoel van lichte twijfel toen we lazen dat Tom Smith, beter bekend als de charismatische zanger van de Britse indierockband Editors en Andy Burrows, voormalig drummer van Razorlight, samen een kerstalbum gingen opnemen. 'We wilden een cd maken waar je in de winter naar zou kunnen luisteren, alleen of met vrienden, maar in ieder geval om het saamhorigheidsgevoel tijdens de donkere maanden te versterken', aldus Smith, die zich met deze uitspraak ergens voorzichtig indekt tegen de criticasters. Het album opent met de weemoedige ballad In The Bleak Midwinter en gaat onmerkbaar over in het evenzo mistroostige When The Thames Froze waarbij het gure winterweer direct merkbaar is. Het prachtige As The Snowflakes Fall laat ons daarentegen blij ontwaken na het zien van de eerste sneeuwvlokken door de ruit en bij de catchy en meer uptempo titelsong Funny Looking Angels kan er zelfs gedanst worden. Het album

brengt afwisseling, zoals ook de winter steevast aan verandering onderhevig is. De covers Wonderful Life (Black) en Only You (Yazoo) passen uitstekend in het idyllische winterplaatje en dat engeltje Agnes Obel het fraaie sfeerstuk mag afsluiten is als slagroom op warme chocolademelk. Smith & Burrows leveren een fraai album af, vol melancholie, warmte en alles omringd met prachtige melodieën en dito teksten. (JT)

MANIA EMOULET 2011

1. Other Lives - Tamer Animals
2. PJ Harvey - Let England Shake
3. Ryan Adams - Ashes & Fire
4. Tom Waits - Bad As Me
5. Wilco - The Whole Love
6. Charles Bradley - No Time For Dreaming
7. Jonathan Wilson - Gentle Spirit
8. Noel Gallaghers High Flying Birds - Noel Gallaghers High Flying Birds
9. Gillian Welch - The Harrow & The Harvest
10. Bon Iver - Bon Iver
11. John Maus - We Must Become The Pitiless Censors Of Ourselves
12. Com Truise - Galactic Melt
13. William Fitzsimmons - Gold In The Shadow
14. Kurt Vile - Smoke Ring For My Halo
15. Yuck - Yuck
16. Alamo Race Track - Unicorn Loves Deer
17. Danger Mouse - Rome
18. Radiohead - The King Of Limbs
19. Spinvis - Tot Ziens, Justine Keller
20. dEUS - Keep You Close
21. The Horrors - Skying
22. The Devil's Blood - A Thousandfold Epicenter
23. Jonathan Jeremiah- Solitary Man
24. King Creosote & John Hopkins - Diamond Mine
25. Washed Out - Within and Without
26. Bill Callahan - Apocalypse
27. Gotye - Making Mirrors
28. Israel Nash Gripka - Barn Doors and Concrete Floors
29. Amos Lee - Mission Bell
30. Opeth - Heritage

Pop & Rock

ANGELS & AIRWAVES

Love: Album Part 1 & 2

Angels & Airwaves is een bijzonder project. De leden doen het naast hun eigenlijke bands. Frontman Tom DeLonge is van Blink-182 en hij wilde een multimediasageheel, met film, theater en muziek. Er wordt verder veel zorg besteed aan vormgeving. Inmiddels verschenen vier studioalbums. De muziek zit tussen symfonisch en pop, veel elektronica, maar blijft Amerikaans. De vier kernleden beleven veel plezier en daarom is het leuk. (EMu)

ANOUK

Live At Toomler EP

Anouk brengt een live-ep uit: Live At Toomler, met haar nieuwe single What Have You Done. Op 20 mei gaf Anouk met een aantal van haar bandleden een uniek optreden in het Amsterdamse Toomler. Slechts 150 prijswinnaars konden bij dit intieme, akoestische optreden aanwezig zijn. Eerder al plaatste Anouk op YouTube live-opnames van Better Off Alone, Down & Dirty en Been Here Before. Nu verschijnt Live At Toomler dus officieel, zowel als losse ep als extra cd bij haar laatste studioalbum To Get Her Together. (Red)

APPARAT ORGAN QUARTET

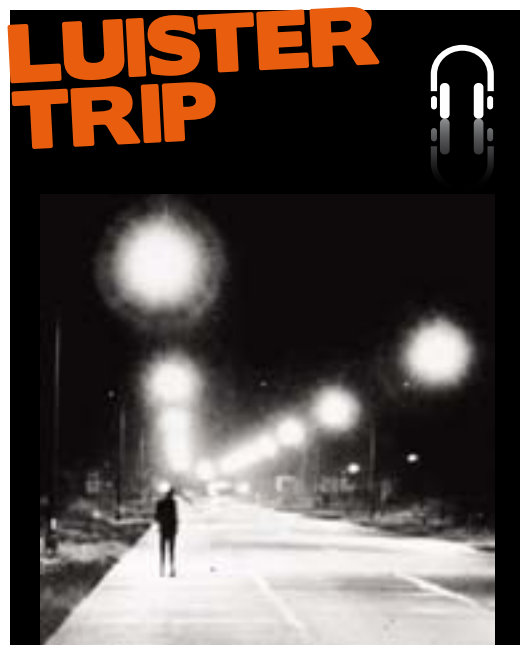
Polyfonia

De leden van Apparat Organ Quartet noemen hun geluid 'mechanische rock 'n' roll'. Een treffende typering, want hun muziek bevat aanstekelijke beats voor op de dansvloer, maar ook stevig gitaarwerk. Je herkent er iets in van zowel Mötörhead als Kraftwerk. En alles analoog. Want de leden van dit IJslandse gezelschap zijn verzet op oude orgeltjes en vintage synthesizers. Laat ze er maar mee knutselen en ze toveren er de fraaiste melodielijnen uit. Opzweepend, maar ook om bij weg te dromen. En een beetje spacy sfeertje, mede dankzij de met vocoder vervormde stem van zanger en voorman Jóhan Jóhansson. Het was even wachten, het debuut en tot nog toe enige album van AOQ verscheen immers al in 2002, maar dan krijg je ook een plaat die boeit van begin tot eind. (WJvE)

MANIA NU OOK BIJ:

Voor je ligt Mania 283, de laatste Mania van 2011. We zijn verheugd met de komst van de Kroese en Velvet winkels die met ingang van dit nummer ook de Mania in de winkels neerleggen. In totaal zijn er nu twintig winkels waar ons blad ligt. Dit betekent een veel groter verspreidingsgebied en natuurlijk een hogere oplage. Met de komst van Kroese en Velvet is, samen met Concerto, Plato en natuurlijk Sounds - Venlo, een fors blok gevormd van onafhankelijke platenzaken die samen een vuist kunnen maken. We willen graag speciale acties houden, unieke en exclusieve producten aanbieden en laten zien dat we met vertrouwen de komende jaren ingaan.

AA BONDY**Believers**

(PIAS)

Believers is na American Hearts en When The Devil's Loose het derde album van de Amerikaanse – in Birmingham, Alabama – geboren singer-songwriter Auguste Arthur Bondy, die al sinds 1990 actief is in de muziekwereld en in 2003 de rockband Verbena verliet aan wie hij sinds 1994 was verbonden. In een recent interview laat de zanger weten dat het album minder toegankelijk is dan zijn voorgangers. En dat blijkt. Believers staat in het teken van een late herfst met alle bijbehorende kenmerken, zoals gesloten gordijnen, lege straten, bladloze bomen en stormachtige regennachten. Het gros van de tien nummers is doorspekt met een sound die een bepaalde tragedie en neerslachtigheid oproept. Een album gemaakt voor de liefhebbers van weemoedige folk, waarbij het geluid zich uitstekend leent om bij weg te dromen of, zoals Bondy zelf aangeeft, om te fungeren als partner tijdens het bereizen van eindeloze stukken asfalt. (JT)

OLOF ARNALDS**Olof Sings**

Voor de een kwelende theetante, voor de ander een beminlijke IJslandse met een dromerig repertoire. Wij sluiten ons graag aan bij dat tweede en bovendien weet Arnalds muzikaal de juiste snaar te raken. Haar eerste soloplaat deed nog het meest aan Joanna Newsom denken en de tweede cd, hoewel nog steeds in het verlengde van het debuut, bakende meer haar eigen stijl af. Op een vervolg hiervan moeten we even wachten, want Olof Sings is een korte ep met zes covers, waaronder mooie versies van Gene Clark's With Tomorrow en Bob Dylan's She Belongs To Me. Dit alles gespeeld in solosetting, met opvallend folky akoestisch gitaarspel. (CO)

BIG HARP**White Hat**

Het omgekeerde verhaal. Chris Senseney en Stefanie Drootin gingen trouwen en een gezin beginnen en daarna een band. Chris komt uit Nebraska en Stefanie uit Los Angeles. Ze hebben eerst in Nebraska gewoond en Chris was gitarist in Art In Manila toen Stefanie verliefd werd. Het debuutalbum, in drie dagen opgenomen met Rilo Kiley bassist Pierre de Reeder, is wonderlijk. Garage-invloeden, maar ook lome country, vaudeville en texmex. Lekker debuut. (EMu)

LINDSEY BUCKINGHAM**Songs From The Small Machine – Live In L.A.****(DVD&CD)**

Opgenomen in een kleine setting in april van dit jaar is deze dvd/cd-combi het gevolg van de Seeds We Sow-plaat. Startend met een aantal solo-uitvoeringen, waaronder een prachtig Go Insane en Trouble, laat Buckingham gelijk horen dat een goed liedje ook uitgevoerd kan worden met alleen een gitaar. Na een half uur komt de band het podium op om een prachtig uitgevoerde en zeer aangename set neer te zetten die naast enkele Fleetwood Mac-klassiekers al zijn soloplaten behandelt. Als bonus vinden we een uitgebreid interview met Buckingham waarbij het verhaal van zijn carrière nog eens uit de doeken gedaan wordt. De bijgeleverde cd volgt de dvd maar mist vanwege de beperkte duur de commentaren tussen de nummers en een drietal tracks. (HDI)

TIM AKKERMANN**Anno**

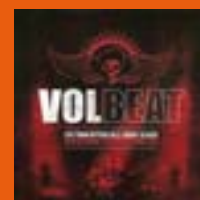
(TA Music/Rough Trade)

Eerlijk is eerlijk: je hebt lef wanneer je uit een waanzinnig succesvolle rockband stapt om solo je eigen muzikale koers te gaan varen. Dan ligt de drempel om met iets goeds te komen ineens wel erg hoog. Helemaal als blijkt dat die succesvolle band met een nieuwe zanger een veel breder publiek lijkt aan te spreken. Weliswaar je eigen muzikale hart gevolgd, maar de achterblijvers blijken minstens zo succesvol als voorheen. Je zou kunnen concluderen dat die band de eerste slag dan gewonnen heeft. Maar het moet worden gezegd: Tim Akkerman verrast op alle fronten. Hij heeft zich gerevancheerd. Sterker, je kan zeggen dat hij weer op voorsprong staat, want hij laat op zijn debuutplaat Anno horen dat zijn keuze absoluut de juiste is geweest. Zijn stem en composities komen in dit muzikale leven vele malen beter tot z'n recht. Anno staat bomvol wonderschone, verstilte, intieme doch immer hoogwaardige singer-songwriterliedjes. Petje af. (DD)

BIRDY**Birdy**

(Atlantic/Warner)

Meestal is het geen goed teken als vogeltjes uit de lucht komen vallen, maar het titelloze debuutalbum van Birdy is een verrassende uitzondering. Hoewel de Zuid-Engelse vijftienjarige (!) haar covers al sinds haar twaalfde op YouTube zet, lijkt haar tere versie van Skinny Love (Bon Iver) uit het niets de hitlijsten te bestormen. Geboren als Jasmine van den Bogaerde en met Belgische roots, vertolkt Birdy een tiental nummers van anderen, waaronder Phoenix (1901), The National (High Violet) en James Taylor (Fire And Rain). Dit doet ze op zeer fragiele en emotionele wijze, met meestal de piano als prominent begeleidend instrument. Ze maakt er volledig haar eigen nummers van, waarbij het origineel vaak lastig herkenbaar is. Een elfde nummer, Without A Word, is van haar eigen hand en kan zich eenvoudig meten aan de rest. Dat belooft wat voor de opvolger van dit prachtige debuut, hopelijk dan met meer van haar eigen materiaal. (CB)

VOLBEAT**Live From Beyond Hell / Above Heaven**

(Vertigo/Universal)

Michael Poulsen en zijn mannen leveren met dit schijfje een puike registratie af van hun succesvolle From Beyond Hell/Above Heaven tour. Met een ruime setlist is het bijna 2 uur genieten van deze Rockabilly Metalband en dan heb ik het alleen nog maar over de gewone standaard versie. Er bestaat namelijk nog een limited edition met 3 schijfjes inclusief DVD. Er valt dus weer een hoop te genieten van deze jongens niet alleen voor diegenen die bij het concert zijn geweest, maar ook voor de thuisblijvers! Het grootste gedeelte van de nummers zijn van de laatste langspeler en komen live erg goed uit de verf. Het drumwerk is opvallend strak, de gitaren klinken geolied en de zang helder en duidelijk. Het leuke aan deze opnames zijn ook de gastoptredens van o.a. Napalm Death zanger Barney Greenway op het nummer Evelyn, die er stevig op los grunt en de boel eens stevig opschut. Een staande ovatie is er te geven bij de hoogtepunten: 16 Dollars, A Warriors Call en natuurlijk The Human Instrument. (MKok)

S

T

A

P

E

L

P

L

A

A

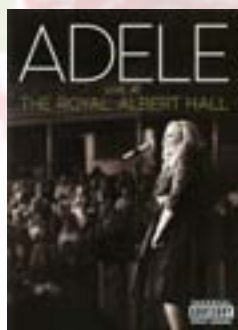
T

J

E

S

ADELE

Live At The Royal Albert Hall DVD + CD

(XL/Beggars)

Begin dit jaar bracht Adele haar tweede cd 21 uit. Zowel artistiek als commercieel een schot in de roos. Zelfs een Amerikaanse doorbraak was eenvoudigweg niet meer af te wenden en maakte van 21 wereldwijd de succesvolste plaat van het jaar. De bekroning op dit zeer succesvolle jaar kwam met een anderhalf uur durend concert in de prachtige Londense concertzaal The Royal Albert Hall op 22 september jongstleden. Het volledige optreden is nu samen met alle nummers op een bonus-cd uitgebracht op dvd. Verrassende opener is Hometown Glory, misschien wel het meest

persoonlijke nummer van haar debuut cd 19. Adele is op de top van haar kunnen en ze brengt naast al haar door velen in het hart gesloten hits ook twee adembenemende covers: If I Can't Make You Love Me van Bonnie Raitt en If It Hadn't Been For Love van The Steeldrivers. Leuk zijn ook de kleine persoonlijke momenten die ze deelt met het publiek. Op het podium wordt ze bijgestaan door een batterij aan strijkers, maar door haar innemende persoonlijkheid en haar soulvolle stemgeluid weet ze met het grootste gemak alle aandacht naar zich toe te trekken. Een artiest van haar klasse kan het gemakkelijk stellen zonder overdreven special effects en verkleedpartijen. De grootse finale is een tweeluik met haar grootste hits Someone Like You en Rolling In The Deep. Ook verkrijgbaar op Blu Ray + cd. (ED)

ELVIS COSTELLO & THE IMPOSTERS**The Return Of The Spectacular Spinning Songbook! Limited Edition Box**

Een enorm rad van avontuur en een gogodanseres in een kooi, dat waren de belangrijkste attributen van Costello's greatest hits tour van 1986. In muziekcentrum Vredenburg kwam daar destijds nog de als nar verkleedde Freek de Jonge bij om het spektakel compleet te maken. 25 jaar later haalt Costello het idee weer van stal om opnieuw de show te stelen. Opgenomen in The Wiltern in L.A., waar hij het publiek maar al te graag aan het wiel laat slingeren, is dit een uitgelezen set van zijn grootste live-favorieten: Radio Radio, Watching The Detectives, Pump It Up en natuurlijk I Want You. Deze peperdure box bevat het zestien tracks tellende live-album, een dvd van de tweede show met o.m. Susanna Hoffs van The Bangles als gasten, een 10"-plaatje met nog eens vier nummers, een 40 pagina's tellend boekwerk, een ansichtkaart en een leuke poster. Het op de box bevestigde Spinning Wheel met daarop alle te kiezen nummers tijdens de shows kan bovendien echt rondjes draaien. Leuk bedacht allemaal, maar slechts 1500 fans krijgen de eer het ding te bezitten. De rest moet wachten tot de handelseditie uitkomt, hopelijk komend voorjaar. (RV)

BLACKBOXRED**Battle The Sparrows**

Dance to the grunge! Zo omschrijft dit Friese duo hun muziek. Een drummer en een gitariste, die een rauwe combinatie van dansbare grunge, blues en electro maken. Vergelijkingen met andere duo's dienen zich meteen aan, zo zijn Blood Red Shoes nooit ver weg of het qua naam vergelijkbare Black Box Revelation. Battle The Sparrows is hun debuut-ep, terwijl ze al live indruk maakten op Lowlands 2010, Grote Prijs van Nederland en tijdens de afgelopen Popronde. (ED)

CAGED ANIMALS**Eat Their Own**

Vincent Cacchione was op tournee met Soft Black en de bevriende groep Werewolves, in een busje door Amerika en het geld raakte op, en Cacchione bedacht de naam Caged Animals. Een nieuw soloproject ontstond, slechts Cacchione en zijn computer. Hij bleef vaak laat op om eraan te werken. Zijn vader overleed

LUISTER TRIP**ARE YOU A LION****Are You A Lion**

(Goomah)

We drukken op play en horen een kraakhelder geproduceerd indiegitaaralbum. Composities variëren van dampende slide gitaarstampers naar uitermate relaxte rootsrock met rafelige randjes. Initiatiefnemer van het collectief is Tije Oortwijn. Dit songschrijftalent was in een eerder leven frontman van Cafebar 401. Dat veelbelovende rockbandje met referenties naar Soulwax en Queens Of The Stone Age ging in 2007 ter ziele. Sindsdien broeide Oortwijn lange tijd op iets nieuws. Vorig jaar verschenen de eerste nummers op internet en trad de band een paar keer op. Eurosonic, het Zwolse bevrijdingsfestival en een succesvolle deelname aan de Popronde volgden. Nu is er dat debuutalbum. De uiterst melodieuze songs zijn zeer afwisselend en klinken na een paar luisterbeurten al bijzonder herkenbaar. Naast eerder genoemde galmende rootsrock worden intieme, dromerige tokkelballades niet geschuwd. U begrijpt, deze band heeft met recht een veelbelovend droomdebuut afgeleverd. (DD)

CHRIS CORNELL**Songbook***(Universal)*

Songbook is Chris Cornell op zijn best. Het nieuwe album laat in ieder geval een andere kant van de zanger zien dan het explosieve werk van zijn bands Soundgarden en Audioslave. Songbook is een akoestisch album, opgenomen tijdens zijn akoestische Songbook tour. De man en zijn gitaar dus. Het is gelijk ook het eerste live-album van de zanger. Stuk voor stuk zijn de songs uitstekend gebracht en hij weet je aandacht vast te houden. Hij zingt veel solonummers, maar ook liedjes van Soundgarden, zoals een betoverende uitvoering van Black Hole Sun, Audioslave en zijn andere project Temple Of The Dog. Een van de hoogtepunten is de uitvoering van Imagine van John Lennon. Songbook klinkt helder, met de krachtige, emotionele stem van Cornell en verveelt geen seconde. Een absolute aanrader voor fans van de zanger. (JVo)

THE CURE**Bestival***(Sunday Best/PIAS)*

Zeker niet het eerste live-album van The Cure en het moment van release, zo vlak voor de feestdagen, doet vermoeden dat er even snel gecashd moest worden, maar cynisme blijkt hier niet op zijn plaats.

Ten eerste gaat de opbrengst van deze twee schijfjes volledig naar een goed doel, ten tweede is dit de meest omvangrijke concertregistratie die de band ooit het licht heeft doen zien. Bestival Live 2011, in september opgenomen op het Isle Of Wight, telt maar liefst 32 liedjes, waarbij de nadruk ligt op het klassieke materiaal uit de periode Three Imaginary Boys-Wish. Vrijwel alle hits komen voorbij, maar ook iets minder bekende nummers als Shake Dog Shake en One Hundred Years. Heel relevant is deze set misschien niet, maar het is fijn om te constateren dat The Cure live nog steeds bijzonder weet te overtuigen. En in vergelijking met eerdere concertregistraties biedt Bestival Live 2011 bovendien meer dan genoeg nieuwe inzichten om een aanschaf te rechtvaardigen. (MvR)

THE FALL**Ersatz***(Cherry Red/Suburban)*

'You don't deserve rock'n'roll' fluisterde Mark E. Smith ons in de slotgroeven van de vorige Fall-plaat Your Future Our Clutter toe, om aan het einde van 2011 de competitie te vermorzelen met een potje rock waar je van achterover slaat. Met - zeer uitzonderlijk - dezelfde band als de vorige drie platen, dus het dendert meedogenloos door. Alleen even wat gas terug als Eleni Poulou haar ding mag doen, ditmaal in het aan VU refererende Happi Song. Leukste track is Nate Will Not Return, waarin de toch al in prima vorm stekende MES pagina's van het rijmwoordenboek uitspuugt. Diepst gaat Greenway, met onverbiddelijke riffs, spookhuisgeluiden en uit de speakers spattende poëtische woede. Zoals we van The Fall gewend zijn gebeurt er onder het oppervlak weer van alles. Het blijft een klein wonder dat MES na een duistere periode in de jaren negentig weer zijn oude niveau herpakte, en sindsdien maar blijft herpakken. Plaat van het jaar. (EdW)

S T A P E L P L A T J E S

en hij verwerkte het in zijn liedjes. Miniatuurtjes, emotioneel en mooi, tussen Dylan en Beach Boys. Dit debuut ontstond bij hem thuis. Voor de aankomende tournee uitgebreid met violiste Charron, jongere zus Talya en oude vriend Pat Curry. (EMu)

CHE**Bestemming Onbekend**

Eindhovenaar Stijn 'Che' Charpentier maakt al lang muziek. Hij maakte eerst deel uit van het indie rapcollectief Macronizm, toen hij in 2007 zijn debuut Onderweg maakte. Che maakt pop met invloeden uit de hiphop. Centraal staan zijn raps in het Nederlands, waarbij hij ondersteund wordt door een pop- en rockachtige begeleiding. Hij doet gewoon wat hij leuk vindt en dat wordt gewaardeerd. Hij treedt veel op, was te zien op festivals en in de Popronde en was al Local Hero van magazine Live XS. Dit tweede album is zowel voor liefhebbers van pop als rap een leuke plaat. (EMu)

CRAZY ARM**Union City Breath**

Crazy Arm is een Britse punkband die 2009 debuteerde met prima album Born To Ruin. De band rond zanger Darren Johns is toe aan het tweede, maar heeft veranderingen ondergaan. Er zijn een zangeres en een toetsenist/violist toegevoegd en folk- en countryinvloeden zijn duidelijk aanwezig. De uitstekende productie van Peter Miles, o.a. King Blues, zorgt dat het goed klinkt. Verder goede teksten en memorabele meezingmomenten. Er valt veel te genieten, omdat het tempo af en toe omlaag gaat. Energie is groot en hier een oprechte band, die wat te melden heeft. Op tournee met Against Me! en in november in Tilburg. (EMu)

DE DIJK**Hou Me Vast (DVD)**

Een fascinerende documentaire van Suzanne Raes over de Amsterdamse superband, die een heel jaar op de voet wordt gevolgd tijdens de totstandkoming van hun eerste internationale album Hold On Tight. Een groot hoofdstuk in hun toch al imposante muzikale carrière, dat ze samen opnamen met de soullegende Solomon Burke. Het werd uiteindelijk allemaal nog een stuk heftiger dan voorzien door de plotselinge dood van Burke vlak voor het startschot van de geplande internationale tournee. Een mooi document. (MKok)

LUISTER TRIP

ATLAS SOUND**Parallax***(4AD/Beggars)*

Atlas Sound is inmiddels al lang niet meer slechts een zijproject van Deerhunter's Bradford Cox. Bracht hij vorig jaar nog in één keer onder de naam Bedroom Databank volume 1 tot en met 4 een reeks demo's uit, nu is het alweer tijd voor het derde volwaardige studioalbum. Hierop vinden we ook een aantal (bewerkte) nummers terug van de Bedroom Databank-sessies. Parallax toont hem van zijn meest veelzijdige kant. Verrassingen zijn er in de vorm van het poppy Mona Lisa, het rauwe My Angel Is Broken en het naar Bowie knipogende The Shakes. Ook maakt het album duidelijk dat de scheidingslijn tussen het rustige Deerhunter-materiaal en Atlas Sound steeds meer vervaagt. Een constatering die genoeg zegt over de kwaliteit die Cox met Parallax aan de dag legt. (DK)

GORILLAZ**Singles***(EMI)*

Tien jaar geleden begon Damon Albarn naast Blur het hobbyproject Gorillaz en dat moet gevierd worden met een mooi overzicht van alle singles die deze virtuele band maakte. Waar Albarn verantwoordelijk is voor het muzikale deel, is Jamie Hewlett dat voor het minstens zo belangrijke visuele deel. Met vier op Japanse strips geïnspireerde karakters zijn Gorillaz een alias waar Albarn uit het keurslijf van zijn andere band kan stappen en daarin allerlei onverwachte muzikale invloeden kan laten stromen. Op de albums die de band maakte, vinden we een ongelooflijke lijst aan gasten die het project steeds van vernieuwende impulsen voorziet. Deze collectie is natuurlijk het fraaist op de editie waar een dvd is toegevoegd, want de bijbehorende clips zijn fantastisch. Voor de echte freak is er ook een mooie box met alle singles op vinyl. (BD)

HUNGRY KIDS FOR HUNGARY**Escapades***(Mucho Bravado/Rough Trade)*

Maak tegen mijn Hongaarse vrienden de woordspeling Hungry in Hungary en je moet rennen voor je leven. Erg benieuwd was ik dan ook naar de herkomst van deze groep. Geen Hongaren maar Australiërs. Verwacht ook geen Hongaarse dansen... Deze band uit Brisbane maakt gewoon hele mooie indiepop. Dit debuutalbum klinkt buitengewoon volwassen en prachtig afgewerkt. Met een grote hang naar nostalgia en de jaren zestig met mooie koortjes, pakkende riffjes, goede refreintjes en leuke hooks. Niet voor niets is in Australië al een ware hype losgebarsten. Opener Coming Around heeft al gelijk een hoog meezinggehalte met veel ooh's en aah's in de koortjes. En het blijft vervolgens een feest der bijna herkenning. Elke keer denk je dit zou ik eerder gehoord kunnen hebben en toch klinkt het fris en nieuw. Escapades is een fris en fruitig album. (SMvE)

JOKER**Vision***(4AD/Beggars)*

Al een aantal jaren geldt Joker – het alias van de uit Bristol afkomstige Liem McLean – als een groot talent binnen de Dubstep. Tussen al het wobble-geweld viel de jonge Brit op door het subtiele gebruik van zoemende bassen en 80's funksynths. Geen bruut gebeuk, maar meer ruimte en melodie. Met You Don't Know What Love is en Purple City (met GinZ) legde hij de lat hoog. Ook de op The Vision aanwezige track Tron mocht vorig jaar op veel bijval rekenen. Helaas weet Joker op zijn officiële debuutalbum deze lijn niet helemaal door te zetten. De instrumentale tracks zijn strak en spacey, maar wanneer er gastvocalisten aan te pas komen gaat het wordt het wat rommeliger. Dat ligt meer aan de keuze van de gasten dan aan Joker. Hij gebruikt op dit album meer pop-georiënteerde en gestroomlijnde geluiden die wat verder afstaan van de underground dance die hem op de kaart zette. (Red)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

KATE BUSH

50 Words For Snow*(EMI)*

Op het eerder dit jaar verschenen Director's Cut waren nieuwe versies van nummers van The Sensual World en The Red Shoes te horen. Vrijwel gelijktijdig nam Kate Bush ook zeven nieuwe nummer op, in lengte variërend van zeven tot ruim dertien minuten. Zoals de titel al aangeeft, draaien alle nummers om de koudste maanden van het jaar, waarbij Bush geholpen wordt door gitarist Andy Fairweather Low, klassiek geschoolde zangers en – heel opmerkelijk – Stephen Fry in het titelnummer. In dit nummer telt Bush van 1 tot 50, terwijl Fry echte en verzonnen woorden voor sneeuw declameert over een hypnotiserend drumpatroon van meesterdrummer Steve Gadd. Bizar? Welnee. In andere nummers zingt Bush over haar liefde voor een sneeuwpop – hij smelt – een yethi en over liefde waarbij tijd en ruimte letterlijk geen rol spelen: Snowed In At Wheeler Street, een schitterend duet met Elton John die in jaren niet zo goed heeft gezongen. Door het trage tempo en de uitgesponnen arrangementen klinkt het album op het eerste gehoor wat eenvormig, maar wie goed luistert, ontdekt bij iedere draaibeurt nieuwe details. Bush is betoverend als altijd. Haar beste album sinds The Hounds Of Love. (HDr)

LUISTER TRIP

LULU GAINSBOURG From Gainsbourg To Lulu (Universal)

Als je over het dna beschikt van een beroemde vader en moeder moet het wel heel raar lopen wil je niet ongeveer dezelfde kant op gaan. Lucien Gainsbourg werd geboren in een gespreid bedje. Halfzus Charlotte was reeds gearriveerd als actrice en zangeres, nu hij nog. Op dit verkwikkende en afwisselende debuut treedt hij letterlijk in de voetsporen van zijn vader. Hij bewerkt zijn liedjes en kleed ze in een trendy eigentijds jasje, hij speelt de rol van geilneef met verve en bevindt zich temidden van de sterren: Johnny Depp, Iggy Pop en niemand minder dan Scarlett Johansson, waarmee hij Bonnie en Clyde nieuw leven in zucht. L'Eau De la Boche krijgt een mooi Smoke City-achtig arrangement mee (gelikte clip op YouTube!), Black Trombone heeft een fraai pianoarrangement, Richard Bona speelt mee op La Javanaise dat hier wordt overgoten met een Afro-Cubaans sausje. Favorieten zijn Initials BB en een leuke versie van Couleur Cafe met Vanessa Paradis. From Lulu To Gainsbourg is als een delicate doos bonbons met een elegante strik eromheen, een liefdesverklaring aan de tijd van zijn ouders. (RV)

FLARE ACOUSTIC ARTS LEAGUE

Big Top/Encore EP

Flare Acoustic Arts League is een New Yorks collectief rond frontman LD Beghtol, die ook enige bekendheid geniet door zijn samenwerking met The Magnetic Fields. Big Top en Encore zijn eigenlijk twee ep's, maar komen nu op een schijfje. Als we in hokjes denken, dan zou deze band experimentele indiepop met een psychedelisch randje maken, maar dit is gewoon een verzameling fijne nummers waarin heel veel te ontdekken is. (JvdD)

FLASHGUNS

Passions Of A Different Kind

Het jonge Londense trio Flashguns bestaat sinds 2007. Er werd met smart gewacht op dit debuutalbum, na succesvolle singles en optredens. Mede door productie van Luke Smith, o.a. Depeche Mode, en Barney Barnicott, o.a. Muse, klinkt het volwassen. De goede songs vallen op en doen denken aan Radiohead en Cure. Zeer Brits. Ze wilden op een aparte manier opnemen en vonden een oude schuur. Het eerste gedeelte ontstond daar en het tweede met Barnicott in een studio. Leuke, nieuwe en veelbelovende band. (EMu)

FOREST FIRE

Staring At The X

Het tweede album van het New Yorkse Forest Fire is een stap verder dan hun debuut, waarop ze americana maakten. Dit album doet meer denken aan stadgenoten Television en Velvet Underground, maar kent lange kosmische jams herinnerend aan Pink Floyd. De groep rond zanger en componist Mark Thresher is bezig uit te stijgen boven hun invloeden. De gitaarbreak in The News is zo'n voorbeeld overgaand in noise. Het maakt dit album een heus luisteravontuur. Nu is de vraag hoe dit live zal klinken. Ik denk interessant. (EMu)

KELE

The Hunter EP

Of Bloc Party nu definitief uit elkaar is, weten we tot op heden nog altijd niet, maar op The Hunter EP gaat Kele Okereke vrolijk verder met waar hij bij zijn solodebuut The Boxer gebleven was. Op deze zeven nummers tellende ep spelen synthesizers en elektronische beats nog altijd de hoofdrol. Het maakt deze opvolger een lekker toegankelijke plaat vol electropop waarmee ook The Boxer ons voorzag. (YB)

BESTEL NU IN EEN VAN ONZE WEBWINKELS

POP & ROCK

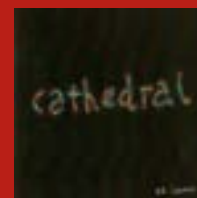

K'S CHOICE

Little Echoes

(Rough Trade)

Na het succes van het album Echo Mountain komt K's Choice in kleine bezetting met het akoestische Little Echo's. Het is het programma van de theatertour die broer en zus Bettens en Reinout Swinnen maken. Een soort echo van het vorige album, met een aantal dezelfde nummers, maar ook, en dat is nieuw, een aantal interessante covers. Zo is bijvoorbeeld een prachtige versie van No Surprises van Radiohead en van Canonball van Damian Rice te horen. De stem van Sarah Bettens laat deze nummers goed tot hun recht komen. Echo Mountain was al meer ingetogen dan de albums van tien jaar geleden, en deze nieuwe plaat is dit nog meer. Het kleinschalige akoestische karakter brengt de band heel dicht bij de luisteraar. Heel fijn dat K's Choice weer bezig is! (SMvE)

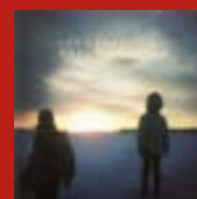

ED LAURIE

Cathedral

(Virgin 2/V2)

Ed Laurie kwam, op zoek naar een plek waar hij zijn nieuwste album voor een habbekrats kon opnemen, terecht in een theater in het Italiaanse Bolzano. Samen met lokale musici nam Laurie daar Cathedral, zijn derde album, op. En Cathedral is niets minder dan een meesterwerk. Laurie is een klassieke songschrijver in de traditie van Van Morrison en Leonard Cohen en op het album weet hij de juiste toon te vinden. Samen met de Italiaanse huurlingen zet hij heerlijke jazzy songs als High Above Heartache of No Sign Of Al neer. Maar de hoogtenpunten van Cathedral worden gevormd door prachtig gearrangeerde songs als East Wind, Somewhere Gone en Spirit Of The Stairway. Laurie weet hier een prachtige sfeer te creëren met violen en natuurlijk zijn vocalen. In januari 2012 is Ed Laurie in ons land voor een aantal optredens. Als je Cathedral gehoord hebt wil je hem niet missen. (HO)

LOS CAMPESINOS!

Hello Sadness

(Turnstile/PIAS)

Het uit Cardiff afkomstige Los Campesinos! is met Hello Sadness aan hun vierde album toe. Sinds het vorig jaar verschenen Romance Is Boring is er nogal wat veranderd in de band, drie leden zijn vervangen en voorman Gareth heeft het uit met zijn liefje. Dat is altijd een goede inspiratiebron voor nieuwe songs en die staan dan ook veelal in het teken van deze breakup. Zijn teksten zijn vaak persoonlijk op het ongemakkelijke af maar dat werkt op muzikaal vlak wonderwel. Hun drukke indierock, vol met verrassende instrumenten zoals het glockenspiet levert op Hello Sadness steeds vaker nummers met kop en staart op. Het lijkt erop dat Los Campesinos! al maar beter in hun vel zitten. Volwassen zou je het kunnen noemen, maar gelukkig heeft dit geen afbreuk gedaan aan datgene wat ze in eerste plaats een cult following gaf. (ED)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
T
J
E
S

GRAND CRU

BLACK KEYS

El Camino

(Warner)

Wie dacht dat The Black Keys zich zo snel na het succesvolle *Brothers* niet zo snel zouden kunnen overtreffen, voelde waarschijnlijk al nattigheid bij de release van *Lonely Boy*, de eerste single en openingstrack van *El Camino*. Rauw en gelikt tegelijk, met een eenvoud die simpelweg geniaal is. Goed nieuws: de rest van de plaat floreert precies in die kwaliteiten, die ondertussen eigenlijk onlosmakelijk met The Black Keys verbonden zijn. Dan Auerbach en Patrick Carney hebben hun warme, catchy bluesrock opnieuw gesmeed onder het toezien van producer Danger Mouse, die zich dit keer nog meer meester heeft gemaakt van de hitpotentie die onder het oppervlak van ieder nummer borrelt en zo het beste uit het duo omhoog haalt. Luister maar eens naar *Gold On The Ceiling*, een nummer dat je zonder het ooit gehoord te hebben al herkent als Keys-klassieker door het moddervette stempel van zuigende grooves, bluesy gitaren en lekker doorstampende drums. *Little Black Submarines* laat de band vervolgens van een wat bescheidenere kant zien, met een

melancholisch begin van akoestische gitaar en zang. En net als je denkt: "Zo wil ik deze band eigenlijk wel vaker horen." gaan de registers halverwege los om slepend naar het eind van het nummer te rocken. Andere hoogtepunten zijn het sinistere *Sister*, het bijna psychedelische *Dead And Gone* en blaxploitationtheme-in-de-dop *Stop Stop*. Opnieuw een hitalbum voor The Black Keys? Zonder twijfel. (MKo)

HEIDEROOSJES

Cease-Fire

Cease-Fire is het testament van de Limburgse punkband, die het na 22 jaar voor gezien houdt. Frontman Marco Roelofs en zijn maten laten ons voor de laatste maal punk van eigen bodem horen. Als een sneltrein, met het hart op de juiste plaats en met veel gevoel voor de maatschappelijke sores brengen ze ons in vervoering met de voor het grootste gedeelte zeer persoonlijke Nederlandstalige nummers. Met Cease-Fire, en natuurlijk het ten gehore brengen van alle supertracks van hun gehele oeuvre, zullen ze met hun allerlaatste tournee definitief het licht uit doen! (MKok)

IET

The Kitchen Recordings Series 1

Achter iET gaat de Nederlandse singer-songwriter Lisa van Vliegen schuil. The Kitchen Recordings is een EP waarmee ze debuteert. Afgezien van de zang neemt ze ook een indrukwekkende hoeveelheid instrumenten voor haar rekening. Maar iET is meer dan zang en instrumenten. De basis is dan wel moderne pop met een vleugje jazz, maar de muzikale creativiteit die iET hieraan toevoegt, leveren een volstrekt eigen sfeer en karakter op. (JvdD)

TIM KASHER

Bigamy: More Songs From The Monogamy Sessions

Zoals de ondertitel al doet vermoeden is *Bigamy* een soort van vervolg op Kasher's uitstekende debuut onder eigen naam, *The Game Of Monogamy*, van vorig jaar. De frontman van The Good Life en Cursive krijgt vreemd genoeg nog steeds niet dezelfde waardering als zijn goede vriend en labelgenoot Conor Oberst, maar laat op deze zeven liedjes tellende ep wederom horen dat hij in niets onderdoet voor de man achter *Bright Eyes*. (MVR)

BEN LEE

Deeper Into Dream

Deeper Into Dream is het achtste soloalbum van singer-songwriter Ben Lee en het heeft een thema: dromen. Nu zijn platen met een thema niet altijd goed nieuws, maar Lee heeft zich echt verdiept in de materie en zijn uitwerking sluit naadloos aan bij de pure pomuziek die we al van hem kenden. *My First Dream* is een originele opener en neemt je mee op een afwisselend popavontuur. Erg goed gedaan. (JvdD)

LUISTER TRIP

LEFTIES SOUL CONNECTION ONE PUNCH PETE

LEFTIES SOUL CONNECTION

One Punch Pete

(Topnotch/Universal)

De mannen van Lefties Soul Connection zijn na *Hutspot* en *Skimming The Skum* eindelijk terug met een nieuw album. Niet dat ze in de tussentijd stil hebben gezeten. Zijprojecten als *Beans And Fatback* en diverse bijdragen als sessiemuzikanten voor andere artiesten hebben de afgelopen jaren de nodige tijd opgeslokt. *One Punch Pete* is in vergelijking met de vorige albums meer een song georiënteerd album geworden. Op deze nieuwe cd is er een prominere rol voor vocalisten als Corrina Greyson en Michelle David. Cover *My Eyes* en *Baby Come Back* zijn prachtige ballads en *Have Love Will Travel* is een heerlijke sixties-mod-soulnaller. Uiteraard zijn er genoeg momenten waarop er ouderwets gegrooved en gefunkt wordt (*Code 99*, *Rimfire* en *Ridin On Candy*) met een vooraanstaande rol voor het hammondorgel van Alvin Bartels. Typisch Lefties en met een geweldige drive waarbij stilstaan absoluut geen optie is. Strakke, dampende soul en funk van eigen bodem. *One Punch Pete*, vernoemd naar bassist Pieter, is hun meest veelzijdige album tot nu toe. (PvTV)

2 VOOR 15,-

€ 8,⁵⁰ PER STUK

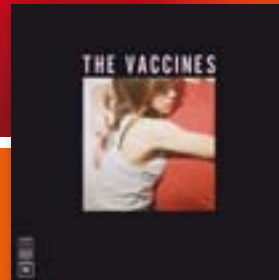
SONY MUSIC

Paul Simon - Graceland

Miles Kane - Colour Of The Trap

Vaccines What Did You Expect From

Herman Brood - Sphritsz

Miles Davis - Miles Ahead

Son House - Martin Scorsese Presents

Phil Spector - Wall Of Sound

Band Of Horses - Infinite Arms

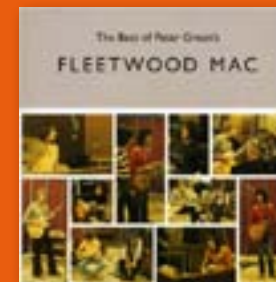
Harry Nilsson - Nilsson Sings Newman

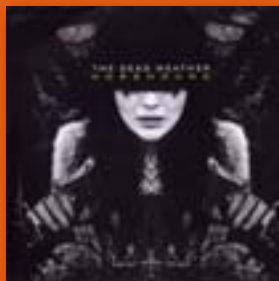
Raphael Saadiq - Way I See It

John Legend & The Roots - Wake Up

Fleetwood Mac - Best Of Peter Green's

Dead Weather - Horehound

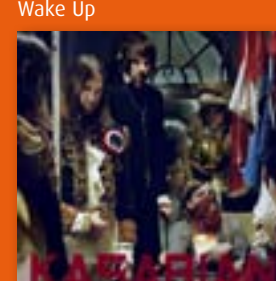
Johnny Cash - American III/
Solitary Man

John Mayer - Battle Studies

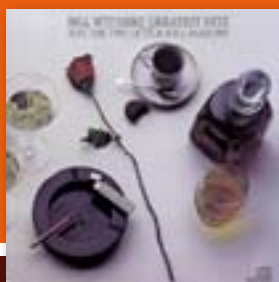
Captain Beefheart - Safe As Milk

Kasabian - West Pauper Ryder

Lou Reed - Berlin

Bill Withers - Greatest Hits

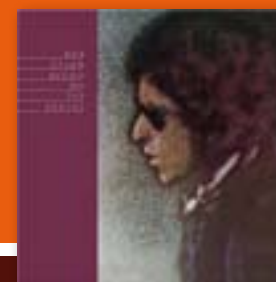
Ronettes - Be My Baby

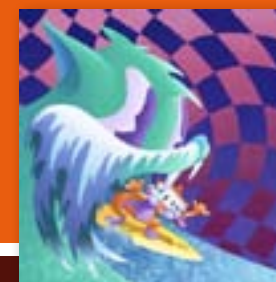
Stone Roses - Very Best Of

Crystals - Da Doo Ron Ron

Bob Dylan - Blood On The Tracks

MGMT - Congratulations

OP=OP

RAMMSTEIN

Made in Germany 1995 - 2011

Ongelofelijk maar waar: de stoere Duisters van Rammstein rampestampen nu al zestien jaar met grote stappen in zware modderlaarzen door het industriële metalland en ze doen dat met veel succes. Het is dan ook moeilijk om stil te blijven zitten bij hun opzwepende marcheermuziek met een scherp randje: soms pornografisch, soms nostalgisch, soms sentimentele, soms gewoon keihard. Mijn hart hebben ze gestolen en met mij velen zodat een nieuwe toer niet uit kan blijven. Dit najaar gaat de Made in Germany

1995 – 2011 concertreeks van start en als voorproefje wordt Made in Germany 1995 – 2011 in maar liefst drie versies uitgebracht: de standard edition (CD Digipak – Best of Album), de special edition (CD Digipak – Best of Album / Best of Remixes) en de super deluxe edition (Limited steelbox – Best of Album / Best of Remixes / 240- pages photo booklet/ full Rammstein Video catalog + all making of's incl. 8 unreleased making of's.) Alle songs en videos zijn geremastered en er is zelfs een nieuwe song bij gedaan. Die song, Mein Land, sluit naadloos aan bij het laatste album Liebe Ist Für Alle Da en dreunt dus weer lekker door. Daarnaast bevat het Best Of Album alle krakers die je verwacht zoals Du Hast, Ich Will, Mutter, Pussy en Amerika. Alleen ontbreekt hun beste nummer Benzin maar die vind je gelukkig terug op de Best of Remixes schijf. Wie een perfecte verzamelaar in kristalhelder gelast staal draad wil hebben, moet Made in Germany 1995 – 2011 gewoon blindelings aanschaffen (AdW).

NEW ORDER

Lost Sirens

Onlangs kwam het verheugende bericht dat New Order na jaren weer bij elkaar was. Ijdele hoop, want ook deze keer doet een oorspronkelijk lid niet mee en zeg nou zelf, wat is New Order zonder de baslijnen van Peter Hook? Het laatste album waar Hook op meedeed, Waiting For The Sirens Call (en daar deed Gillian Gilbert weer niet op mee) leverde het nodige materiaal op dat er niet op paste. Deze acht tracks verschijnen nu op een vinyl-uitgave waar een cd bijgevoegd is. (Red)

RANDY NEWMAN

Live In London

Na het onlangs uitgebrachte tweede deel van zijn Songbook, waarin Newman zijn mooiste nummers een unplugged-behandeling geeft met enkel pianobegeleiding, verschijnt nu een concertregistratie waarin Randy veel van dezelfde liedjes speelt, ditmaal met begeleiding van het BBC Concert Orchestra. De fraaie arrangementen voegen de nodige melancholie toe aan liefdesliedjes als Marie en I Miss You. Maar het zijn vooral Randy's veelal droogkomische intermezzo's die dit live-album tot een absolute must maken. (JvdB)

RUSH

Time Machine 2011

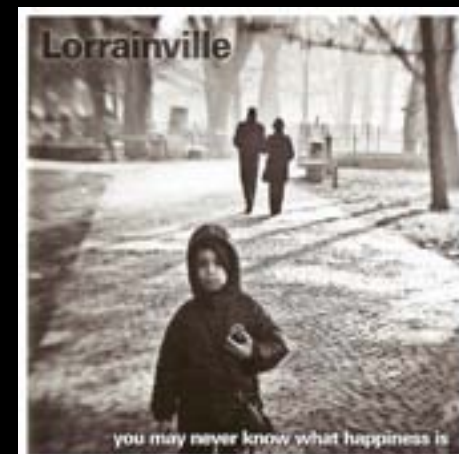
In Cleveland kreeg Rush voor het eerst voet aan de grond buiten Canada (zie elders in deze Mania) en daarom is hun optreden hier tijdens de laatste tournee uitgebracht op cd en dvd. Alles is piekfijn in orde. De heren beheersen hun werk perfect, de publieksfavorieten (Spirit Of Radio, Subdivisions, La Villa Strangiato) vliegen om je oren en de integrale live-uitvoering van hun meest succesvolle plaat Moving Pictures staat als een huis. (LV)

ST. VINCENT

Strange Mercy

Was haar vorige album geïnspireerd door Disney-films, op Strange Mercy is er meer aan de hand. De depressie die Annie Clark (= St. Vincent), vorig jaar teisterde wordt dreigend verwoord in Year Of The Tiger, terwijl de roep om een chirurg in Surgeon ook niet voortkomt uit het feit dat het zo lekker gaat. Voorzien van muziek die, hangend tussen Beck en Wilco, voortkomt uit de gitaarrock, maar van zoveel vervreemding is voorzien, dat deze altijd uit een hoek komt van waaruit je het niet aan hoorde komen. (JvI)

LUISTER TRIP

LORRAINVILLE

You May Never Know What Happiness Is (PIAS)

Nietsvermoedend deed muziekproducer/mixer Guido Aalbers begin dit jaar mee aan een spelletje op Facebook genaamd 'Make Your Own Albumcover'. Met één druk op de muisknop vloeiden volledig willekeurige quotes en een foto vanaf het internet samen en de Zwollenaar werd geconfronteerd met zijn fictieve band Lorrainville. De titel You May Never Know What Happiness Is en de geselecteerde foto pasten klaarblijkelijk zo goed samen dat veel van Aalbers' (muziek) vrienden direct reageren. De hoer inspireerde en talloze (bekende) muzikanten begonnen te schrijven. Bertolf componeerde, zong en speelde mee, Anneke van Giersbergen zei spontaan 'ja', Erik Neumeijer (Cool Genius) schreef een aantal nummers en Bløf-bassist Peter Slager en Tommy Ebben deden ook mee. Aalbers wachtte af, vergaarde en deed waar hij goed in is, de nummers zo eenduidig mogelijk opnemen en afmiken. Dat wat ooit als grappig spelletje begon, is uiteindelijk uitgegroeid tot een serieus album vol met prachtige melancholische americana en rootsrock. Advies? Gaat dat zien, koopt dat album. (DD)

POSTMAN

Apples & Oranges

(PIAS)

'No matter what the crisis, I refuse to live like this', rapte The Anonymous Mis ongetwijfeld over een hele andere crisis, een dikke tien jaar geleden als een derde van het gezelschap Postmen, dat door breed uitgemeten redenen ter ziele ging en als eenmansband wederopstond in 2009 met het emotionele album Postman. Dat ijzersterke zinnetje uit het al even sterke nummer Crisis is voor ons een levensmotto bij tijd en wijle, en gezien het constante

hoge niveau van Remon Stotijn – niet langer anoniem bij het verschijnen van Apples & Oranges – voor Postman ook. De eerste single en albumopener What A Feeling vonden wij bij kennismaking reeds een radiohitje en niet alleen door het onmiddellijk herkenbare gevoel van vintage Postman (lees: kippenvolk), maar zeker ook de lichtjes melancholieke tekst. Nu is Stotijn toch al een grootmeester in het graven in de autobio, althans, zo lijkt dat vaak. De ongewijzigde chemische reactie van hiphop met reggae blijft op Apples & Oranges hoe dan ook onverminderd aanstekelijk, en bij voorkeur met koptelefoon te genieten om maar niets van de boodschap te missen. (AJ)

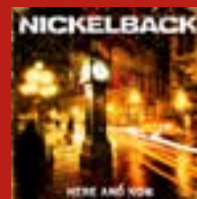
PETE MURRAY

Blue Sky Blue

(Sony Music)

Na eerst groot succes in zijn vaderland geboekt te hebben, vestigt aussie Pete Murray vanaf 2004 ook in Nederland zijn naam als singer-songwriter. Eerst met het album Feeler, vlak daarna met See The Sun.

In 2008 laat Summer At Eureka een iets steviger geluid horen, zonder zijn superieure liedjes daarbij geweld aan te doen. En dat recept zet ook de toon voor zijn nieuwste album. Dus men neme tien goede midtempo nummers en een lekker vol bandgeluid dat mooi past bij Murray's stem. Laat het drie jaar rustig op smaak komen en voilà: Blue Sky Blue is klaar. We hebben er dus even op moeten wachten, maar Pete Murray gaat gelukkig gewoon verder waar hij na zijn vorige platen gebleven was. Nummers als Always A Winner, Free, Broken, H.O.L.L.A.N.D.: het klinkt allemaal weer heel erg fijn. Hetzelfde recept als voorheen en de ingrediënten zijn nog steeds uitstekend. (JvdD)

NICKELBACK

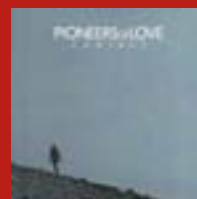
Here And Now

(Roadrunner)

Het Canadese Nickelback bestaat sinds 1995. Ze zijn een eind gekomen, sinds het nederige begin in Alberta. Broers Chad en Mike

Kroeger konden zich nooit voorstellen hoe het was om voor enorme menigten te spelen. Ze vonden het heel wat dat hun familie en vrienden wilden luisteren.

Ze hebben zich nooit gericht op trends en gewoon gedaan wat ze leuk vinden. Iedere plaat moet beter worden dan de volgende. Ze zijn een hardwerkende band. Dit nieuwe album, alweer hun zevende, zit goed in elkaar, mooi geproduceerd en bevat weer pakkende rocksongs. Ze zijn, na The Beatles, de bestverkopende act in Noord-Amerika en kregen ontelbare prijzen. Hun vorige album kwam twee jaar geleden uit en op basis daarvan toerden ze twee jaar. Dit staat als een huis en kreeg de enige juiste titel, omdat het hier en nu zo belangrijk voor ze is. (EMu)

PIONEERS OF LOVE

Contact

(8Ball/Sony Music)

Uit Friesland komen ze, en met hun eerste album steken ze doodleuk een hele generatie bands naar de kroon. De sound die de Pioneers Of Love voortbrengen sluit wel aan bij bands als Franz Ferdinand, The Killers en A Brand. Bands die hun

inspiratie in de synths van de jaren tachtig vonden, versterkt met een snufje glamrock. De instant radiohits als Arrest Me Now en Fear Of Heights gaan uit van dezelfde wave-beïnvloedde strakke ritmes, door veel steviger aangezet gitaarwerk rocken ze er vervolgens echter iedereen uit. Zanger Jeroen Grendelman klinkt zeer robuust, en weet accentloos de schijn te wekken ergens uit een industriële Engelse havenplaats te komen. Met slechts één ballad, I'll Lead The Way, ligt het tempo onverminderd hoog, de frisse (mede) productie van Holger Schwedt (Go Back To The Zoo, Anouk) maakt het helemaal af. Inmiddels al omarmd door 3FM, waar ze werden uitgeroepen tot Serious Talent, stelt dit zeer knappe debuut niet teleur. Luisteren! (JvR)

S

T

A

P

E

L

P

L

A

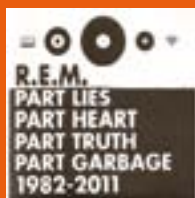
A

T

J

E

S

R.E.M.**Part Lies Part Heart Part Truth Part Garbage 1982-2011**

(Warner)

In september stopten ze ermee en dat wordt nu opgeluisterd met een mooi overzicht. Er zijn in de loop der jaren al wat verzamelaars van R.E.M. verschenen, maar dit is de eerste die hun hele loopbaan omvat. Voor wie wil weten waarom R.E.M. een van de meeste invloedrijke, vernieuwende en succesvolle rockbands van de afgelopen dertig jaar is, is dit een ideaal startpunt. Van de postpunk met Byrds-invloeden (Gardening At Night, Radio Free Europe), via alternatieve rock (Begin The Begin, The One I Love, Orange Crush), naar het grote popsucces (Losing My Religion, Everybody Hurts, maar waar is Drive?) en weer terug naar tijdloze, pakkende rock (Electrolite, The Great Beyond, Supernatural Superserious) en alles ertussenin, prima overzicht dus. Op het eind staan nog drie nieuwe songs, die minder zijn dan het beste van de band dat de rest van de plaat siert. We gaan ze missen. (LV)

BILL RYDER-JONES**If...**

(Double Six/Munich)

Als gitarist van The Coral was Bill Ryder-Jones medeverantwoordelijk voor een heel rijtje fijne psychedelische retro Britpop-platen. Na Roots & Echoes (2007) verliet hij de band – die vorig jaar zonder hem het prima Butterfly House maakte – om voor zichzelf te beginnen. Niet zomaar, zo blijkt, want op zijn eerste soloalbum gooit hij het over een hele andere boeg. If... is namelijk de soundtrack voor een roman (!) uit 1979, Italo Calvino's *Se una notte d'inverno un viaggiatore* (Als op een winternacht een reiziger). Ryder-Jones liet zich daarbij inspireren door hedendaagse filmcomponisten als Abel Korzeniowski, Michael Galasso en Clint Mansell. Geen hoofdrol voor de gitaar dus, maar wel voor het Liverpool Philharmonic Orchestra. De plaat is daardoor grotendeels instrumentaal en klassiek georiënteerd, maar bevat toch ook de nodige psychedelische elementen en af en toe zang, waardoor If... niet alleen voor de liefhebbers van soundtracks interessant is. Kennis van Italo Calvino's roman is absoluut niet vereist, deze zeer fraaie en intrigerende plaat kan voor veel meer boeken (en gelegenheden) een ideale soundtrack zijn! (MvR)

SEAL**Soul 2**

(Reprise/Warner)

Het album Soul betekende in 2008 een commerciële voltrefter voor Seal. Diens rasperige en uit duizenden herkenbare stem leent zich bijzonder goed voor het vertolken van oude soulsuccessen. Een tweede plaat lag dan ook voor de hand.

Daarvoor ging Seal opnieuw in zee in zee met producer David Foster, ditmaal aangevuld met de al even gerenommeerde Trevor Horn. Dankzij hun kunsten klinkt alles warm en sfeervol, zonder dat het gelikt overkomt. Het repertoire bestaat veelal uit romantische jaren zeventig soulballades. Met om te beginnen de Rose Royce-klassieker *Wishing On A Star*, gevolgd door o.a. *Let's Stay Together* (Al Green) en *What's Going On* (Marvin Gaye). Maar ook enkele minder bekende covers, zoals *Love Won't Let Me Wait* (Major Harris) en afsluiter *Oh Girl* (Chi-Lites). Seal laat het origineel vrijwel steeds intact, zijn krachtige stem is immers diens voornaamste troef. En daarop zit gelukkig nog altijd geen sleet. (WJvE)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

CHARLOTTE GAINSBOURG**Stage Whisper**

Het door Beck geproduceerde album IRM heeft Charlotte's leven er niet minder gecompliceerd op gemaakt. Net als haar papa en mama staat ze inmiddels steeds vaker op het podium, maar toch blijft het allemaal in de schaduw staan van haar drukke en glansrijke acteursloopbaan. Stage Whisper is een live cd met songs van haar twee albums plus een extra schijfje met onuitgebrachte tracks, waaronder een nummer dat Beck Hansen speciaal voor haar schreef. De single *Terrible Angels* is een extra troef op deze set. Charlotte is net als Lucien een kind van de jaren zestig, maar staat ook volledig op haar eigen benen. (RV)

LORI LIEBERMAN**Bend Like Steel**

Killing Me Softly With His Song werd ooit zeer bekend in de Roberta Flack-uitvoering, maar is toch echt als eerste gezongen door Lori Lieberman, in 1972, op haar debuutalbum. *Bend Like Steel* is haar veertiende wapenfeit. De dame met de treurige, trillende en evengoed wonderschone stem levert een intiem album af met heerlijke luisterliedjes. Wat te denken van de verstilde piano-versie van het Paul Simon-nummer *Cecilia*? Of dat eerbetoon aan ons kikkerlandje (Netherlands) en die nieuwe versie van *There's A Harbour* (oorspronkelijk op haar debuut)? (DD)

VARIOUS**So This Is Christmas!**

Een dikke tien jaar geleden zat er bij de VPRO Gids een curieus cd'tje waarop het decembergevoel goed werd weergegeven door Neerlands trots van destijds. Cloud9 heeft dit jaar in ieder geval de leukste kerst-cd aller tijden, zoals zij ook zelf zeggen, met daarop een staalkaart van de Hollandsche waar anno 2011. De DWDD recordings maar dan met thema. Anders dan op die VPRO-cd vertolkt de crème de la crème van de huidige Mega Top 50 in herkenbare want echt eigen stijl dé klassiekers en Rigby heeft zelfs het eerste (nieuw geschreven) nummer met een hashtag. Vraag 'm vast aan de Sint, dan kan *So This Is Christmas!* nog meer tot z'n recht komen in de aanlooptijd naar die knusse daagjes! (AJ)

LUISTER TRIP**CHAGALL****Chagall**

(Chagall)

De Amsterdamse singer-songwriter Chagall (23) maakt geen pop of dubstep. Ze combineert deze invloeden en voegt daar een flink vleugje van haar eigen rauwe sound en zelfgeschreven lyrics aan toe. Chagall's nummers zijn krachtig en uit het leven gegrepen. Nederland ontmoette deze zomer al het nummer *Breathe* van Chagall en het producers duo Bronstibock. Chagall put volop inspiratie uit de energie van moderne dubstep beats van Alex Clare, de rauwe popsound van Trixie Whitley en de soulvolle gloed van Donny Hathaway. Toch was *By Your Side*, het eerste nummer dat het grote publiek van Chagall te horen kreeg, haast minimalistisch rustig en gevoelig. In 2010 klonk dit nummer in alle Nederlandse bioscopen als titelsong voor de spraakmakende speelfilm *Tirza*, de Nederlandse inzending voor de Oscars. Met Bronstibock besloot zij begin 2011 dubstepbeats aan te brengen in enkele zelfgeschreven nummers. Zij toert door het land met band, soms met DJ en soms helemaal akoestisch. Soms met bril, maar altijd blond, klein, glitterrijk en een stem die zelfs de zomer van 2011 wist op te warmen. (Red)

AMY WINEHOUSE

Lioness: Hidden Treasures

(Island/Universal)

Het zou ook wel heel erg vreemd zijn als van de plotseling uit het leven weggerukte Amy Winehouse geen onbekende opnamen bewaard zouden zijn gebleven. Salaam Remi, producer van Winehouse's debuut Frank uit 2003 en samen met Mark Ronson van opvolger Back To Black, dook tot 2002 de archieven in en sprokkelde een bonte verzameling bij elkaar. Demo's, nog niet eerder uitgebrachte tracks uit het verleden, alternatieve versies en nieuwe nummers. Voor ieder wat wils, en bij elkaar gehouden door een stem die meteen vanaf het prille begin goed zat. Luister maar naar de oudste opname, een cover van The Girl From Ipanema, en ook het nummer dat de toen achttienjarige Winehouse voor Remi opnam in Miami. Lekker gevarieerd dus, met als opening een rocksteadyvariant uit 2002 van Our Day Will Come. Van enige chronologische opbouw is geen sprake, want we stuiven direct door naar 2008 en Between The Cheats, doo wop bestemd voor het derde album dat er nooit zou komen. Van Back To Black komt Tears Dry, maar dan als ballad, en de demo van Wake Up Alone, in een keer opgenomen in 2006. Ook NAS doet zijn ding, in het loom swingende Like Smoke. Onbetwist hoogtepunt is Leon Russels A Song For You. De basis werd in 2009 gelegd in Winehouse's huis, Remi maakte er een wellustig soularrangement met strijkers en blazers bij. Het is in retrospectief ook meteen haar zwanenzang, maar dan wel een heel mooie. (EdW)

SHE & HIM

A Very Christmas

(Domino/Munich)

Actrice Zooey Deschanel (She) en M. Ward (Him) storten zich ditmaal op het fenomeen kerstalbum. Het plaatje oogt om te beginnen heerlijk kitscherig, met een overgestileerde coverfoto en liner notes in de vorm van een gesigeneerde kerstkaart. Muzikaal grijpt het duo terug naar klassiekers als The Christmas Song en het repertoire van de Carpenters en de Beach Boys. De productie is simpel, voornamelijk zang en gitaar, aangevuld met wat percussie, ukelele of orgel. Maar daarmee weten ze een perfecte kerstsfeer op te roepen. Openingsnummer The Christmas Waltz zet meteen de toon, en die weet het duo de hele plaat vol te houden. Zooey is misschien niet de beste zangeres die er rondloopt, maar de meeste nummers hier zijn geknipt voor haar en ze voert een effectief charmeoffensief met liedjes als Blue Christmas en het zeer sexy gezongen Have Yourself A Merry Little Christmas. Wat ons betreft de leukste kerstplaat dit jaar. (JvdB)

ED SHEERAN

Plus

(Warner)

Als een hype uit Engeland komt overwaaien, dan willen we in Nederland natuurlijk eerst even weten wat voor vlees we in de kuip hebben. Zo ook bij Ed Sheeran (20) en zijn debuutalbum +. Het nummer The A Team was hier de veel gedraaide voorbode. Een mooi, melancholiek liedje met een akoestische gitaar... Is dit een singer-songwriter waarvan er dertien in een dozijn gaan? + bewijst het tegendeel. Sheeran is al jaren serieus aan het werk: zelf nummers schrijven, heel veel spelen op open podia en ep's in eigen beheer uitbrengen. Daardoor heeft hij een heel eigen geluid gevonden. De invloeden? Van Damien Rice tot Jay-Z en die komen op een creatieve, maar heel natuurlijke manier bij elkaar: enerzijds ritmische verrassingen in tekst en muziek, anderzijds wel een basis van uitstekende liedjes die goed gezongen worden. Ed Sheeran is geen hype. Hij is heel goed. (JvdD)

SLASH

Made In Stoke 24.7.2011

(Eagle/PIAS)

Gitarist Slash ging na zijn gelijknamige soloalbum een flinke solotoer maken. Had hij op die plaat nog een keur aan bekende zangers, op de tocht mocht Alter Bridges Myles Kennedy de vocale honours waarnemen. Gezien zijn zangprestaties op de studioplát was dit een uitstekende keus en ook op Made In Stoke wordt duidelijk dat Kennedy een gouden greep is. Hij kan niet alleen uitstekend uit de voeten met het laatste materiaal, hij weet ook nog eens het materiaal van Slash's Snakepit en van Velvet Revolver prima te vertolken. Bovendien worden de nummers van Guns n' Roses met verve uitgevoerd. Dit alles op een manier dat, hoewel er nummers van vier verschillende periodes in de carrière van Slash vertolkt worden, er een goede eenheid in het geheel zit. Dit komt deze plaat zeker te goede. Sterker: optreden in de plaats waar Slash opgroeide, zorgde ervoor dat Live - Made In Stoke 24/7/11 lijkt op de meest opwindende optredens van die eerder genoemde hele grote band waarin Slash speelde. (HdI)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

SPINVIS

tot ziens,
Justine Keller

18.01	ROTTERDAM	SCHOUWBURG
03.02	EINDHOVEN	EFFENAAR
04.02	ENSCHDEDE	ATAK
05.02	BREDA	MEZZ
09.02	GRONINGEN	OOSTERPOORT
11.02	AMSTERDAM	PARADISO
17.02	DEN HAAG	PAARD VAN TROJE
18.02	HILVERSUM	DE VORSTIN
23.02	NIJMEGEN	DOORNROOSJE
24.02	NIJMEGEN	DOORNROOSJE
25.02	ZWOLLE	HEDON
03.03	HEERLEN	LIMBURGZAAL
08.03	HAARLEM	PATRONAAT
10.03	LELYSTAD	UNDERGROUND

DE MORGEN:

"IN DE AB HING ER TWEE UUR MAGIE IN DE LUCHT
(...) EEN HARTVERWARMEND CONCERT"

DE VOLSKRANT:

"IK WIL ALLEEN MAAR MEER SPINVIS ZIEN EN HOREN"

NIEUW SPINVIS ALBUM 'TOT ZIENS, JUSTINE KELLER' NU UIT

VOLSKRANT ★★★★★ "razendknappe muziek en
zeldzaam mooie teksten"

www.spinvis.nl · www.excelsior-recordings.com

PEAKING LIGHTS**936**

Dit zeer avontuurlijke album was dit jaar via de import al verkrijgbaar, maar wordt nu ook officieel uitgebracht door Domino. Aaron Coynes en Indra Dunis maken uitgesponnen dubby jams waar je op kunt chillen, maar net zo goed op kunt dansen. Hypnotiserende grooves met een stuwende bas, veel synths en repetitieve, naïeve zangpartijen. Best psychedelisch, maar op een licht dromerige wijze. 936 is een plaat die je meesleept in een prettige trance. Disco, krautrock, dub, het komt allemaal voorbij. Heel bijzondere plaat voor liefhebbers van bijvoorbeeld Caribou, Holy Fuck en Suuns. (PvtV)

KAAT VAN VLAANDEREN**Snowdog**

Het debuut van Kaat van Vlaanderen bevindt zich in het comfortabele grensgebied tussen pop en jazz. Ze heeft een mooie, lage stem en wordt smaakvol begeleid. Toch zou Snowdog als geheel af en toe wat dynamischer uit de hoek mogen komen: gewoon iets meer buiten de lijntjes. Maar als Radio 2 in de donkere wintermaanden met deze plaat aan de haal gaat, dan komt het echt helemaal goed met Kaat. (JvdD)

JIM WARD

Quiet in the Valley, On The Shores The End Begins'
'The Electric Six'

Sommige artiesten ondergaan mooie muzikale gedaantewisselingen. Neem Jim Ward, ooit één van de oprichters van wijlen progressieve post hardcoreband At The Drive-In. Later werd Ward frontman van de meer melodieuze rockband Sparta. Toch begaf hij zich in 2007 ook officieel op het solopad. Sindsdien verschenen drie ep's met akoestische countryrock. Dat trio is nu heruitgebracht op één album, met daarbij als extraatje zes elektrische versies van nummers die afkomstig zijn van die drie ep's. Met recht een kameleon, kortom. (DD)

**LUISTER
TRIP**

LISTEN

SVEN HAMMOND SOUL**The Apple Field**

(VG Music/Rough Trade)

Gooi organist Sven Fige, een klassiek hammondorgel en ingrediënten als soul, jazz, funk en pop in een mixer en je krijgt Sven Hammond Soul op je bordje. Met The Apple Field brengt de veelzijdige band een zelfbenoemde dollemansrit op de markt. Drummer Joost Kroon, bassist Glenn Gaddum, gitarist en zanger Tim Eijmaal, zangeres Patt Riley en zanger Ivan Peroti maken de band compleet en zorgen er in de muziekstudio voor dat, middels creatieve samensmeltingen en uitspattingen, geen plaat hetzelfde is. De Hammond (B-3), ingemetseld in de karakters van Figees voorbeelden Jimmy Smith en Jimmy McGriff, treedt in sommige nummers op de voorgrond op, maar dient ook veelvuldig als charmante begeleiding. The Apple Field is gevarieerd en divers, voegt verschillende muziekgenres samen en is daardoor zowel warm, gevoelig en dansbaar als ontroerend, funky, stampend en koel. Een pakkend geheel. (JT)

SNOW PATROL

Fallen Empires

(Polydor/Universal)

Het kostte geen twee luisterbeurten om te concluderen dat Fallen Empires, het zesde album van Snow Patrol, de beste is die de band tot nu toe heeft gemaakt. Waren de eerste platen van de Schotse alternatieve rockband nog wisselvallig, vanaf Eyes Open werd de weg omhoog en daarmee naar status en roem gevonden. Fallen Empires plaatst Snow Patrol nog steviger in het rockidoom van bands als The Editors and The National, maar dan wel met meer melancholie. Dat wil niet zeggen dat de beuk er niet zo nu en dan ingaat, met name in nummers die een meer elektronisch en soms zelf new wave-achtig karakter hebben dan op eerdere platen het geval was. Maar Fallen Empires draait vooral om de stem van zanger en voorman Gary Lightbody die elke track een meerwaarde geeft en die met veel gevoel over zijn belevenissen van de laatste hectische jaren verhaalt. Snow Patrol bestendigt hiermee haar plaats aan de top. (AdW)

EUROSONIC NOORDERSLAG

De 26e editie van Eurosonic Noorderslag, the European Music Conference and Showcase Festival, vindt van 11 tot en met 14 januari 2012 plaats in Groningen. Eurosonic is de etalage voor de meest actuele en veelbelovende Europese (en Nederlandse) acts en vindt plaats van 11 tot en met 13 januari in de Groningse binnenstad. Noorderslag is graadmeter voor Nederlandse muziek en vindt plaats op zaterdag 14 januari 2012 in De Oosterpoort in Groningen. Optredende acts Eurosonic Noorderslag Tijdens Eurosonic zullen onder andere Amatorski (be), Cashier No.9 (ie), Dope D.O.D (nl), Emmett Tinley (ie), Ewert and the Two Dragons (ee), iceage (dk), Lay Low (is), Mujeres (es), School is Cool (be), Still Corners (uk), Tove Styrke (se) en Zulu Winter (uk) optreden. Tijdens Noorderslag, op zaterdag, maken o.a. Blaudzun, Chef's Special Deluxe, Gers Pardoel, Rats on Rafts en Vanderbuyst hun opwachting. Voor meer informatie, ga naar www.eurosonic-noorderslag.nl

Plato staat met een 'backstage stand' op Noorderslag. Daar kun je albums kopen voor festivalprijzen en laten signeren door een flink aantal bands die optreden op het festival. Je kunt er ook Noorderslag merchandise artikelen kopen of lekker grasduinen in onze tweede hands cd's en vinyl. Pinnen is mogelijk.

PLATOSONIC

De tickets voor Eurosonic / Noorderslag 2012 waren weer in No-time uitverkocht. Wil je toch een flink aantal acts bezig zien van het avond festival kom dan naar het officiële Day Time Festival "Platosonic en Coffee & Music" Zoals gebruikelijk hebben Plato en de Coffee-Company in de Oude Ebbingestraat weer een flink aantal bands hun zaak die daar een showcase verzorgen. Het gehele Platosonic en Coffee & Music festival kun je ook volgen op Simone FM zij zijn al de drie dagen aanwezig en maken opnamen van acts en maken interviews met een flink aantal artiesten. Loop even binnen in hun studio achter in de Coffee-Company

Hier alvast een flink aantal acts die je kunt verwachten

AMATORSKI • YOU SAY FRANCE & I WHISTLE • JAMES VINCENT MCMORROW • TEAM ME • LISA HANNIGAN • BLACK ATLANTIC • MOSS • STILL CORNERS • BITCHES WITH WOLVES • ROCOCO • CASHIER NO.9 • BAXTER DURY • MATTHEW & THE ATLAS • VERONICA FALLS • FUNERAL SUITS • THOMAS AZIER • PIONEERS OF LOVE • WOLFENDALE • BLAUDZUN • KRIS BERRY • RALPH DE JONG • SQUAREHEAD • EMMETT TINLEY • DUETTES • LAY LOW • RAZIKA • JENNIE ABRAHAMSON • PHILCO FICTION • FION REGANN • GERHARDT • GEM • MAISON DU MALHEUR • ALAMO RACE TRACK • CASE MAYFIELD • AWKWARD I • LEFTIES SOUL CONNECTION • THE KIK • JUNGLE BY NIGHT • MAIA VIDAL • EEFJE • MARCUS FOSTER • SOLEY • JAMIE N COMMONS • MESPARROW • LIANNE LA HAVAS • JAH6 • GERS PARDOEL

Aanvangstijden zijn te vinden op www.platomania.nl via facebook en in de etalage van de winkels.

AFTERSLAG GIGANT APELDOORN

Geen kaartje kunnen bemachtigen voor Noorderslag?

AFTER SLAG!

EUROSONIC NOORDERSLAG

Gigant Apeldoorn
zondag 15 januari
14:30u - 22:00u. vvk: € 15,-
[aan de deur € 17,50]
O.A. • MOSS • RATS ON RAFTS
• DE KRAAIEN • WOLFENDALE

voor tickets, info en het volledige programma check www.gigant.nl en www.platomania.nl

Gigant! **PLATO**

Reissues

ROBERT CRUMB

Complete Record Cover Collection

De meeste serieuze muziekverzamelaars hebben wel een werkje van illustrator/cartoonist Robert Crumb in de kast staan. Is het niet een Big Brother & The Holding Company's Cheap Thrills lp, dan wel een uitgave van het gerenommeerde reissuelabel Yazoo, waarvoor hij menig hoes ontwierp, of zelfs een van zijn eigen

plaatjes. Robert Crumb is niet alleen als kunstenaar verbonden met de muziek en popcultuur, maar is zelf ook een gerespecteerd 78's-verzamelaar. Het is dan ook niet meer dan logisch om zijn artwork voor de muziek nu in boekvorm te zien verschijnen. Het is een overzicht om van te smullen, geheel in stijl uitgevoerd met een 78-omslaghoes. Voor de liefhebbers een naslagwerk en welkome aanvulling op zijn standaardwerk. (CO)

CALEXICO

(Selections From) Road Atlas 1998-2011

(City Slang/Konkurrent)

Dat Calexico haar volgers al jaren lang regelmatig verblijdt met een tour-only-uitgave is ondertussen bekend. Selections From Road Atlas is hiervan een enkelvoudig uittreksel met een selectie zeer welkome nummers. De liefhebbers kunnen echter kiezen voor de luxe box, die voor een flinke duit de acht cd's voor het eerst op twaalf lp's bundelt. Tussen deze uitgaven enkele live-lp's, maar ook een soundtrack en diverse schijven met destijds voor de gelegenheid opgenomen werk. Hierop doet de band weer het meest denken aan haar eerste platen en de ongedwongen setting zorgt dan ook voor een fris, sferisch en spannend resultaat. Road Atlas is zodoende een essentiële aanvulling. Gelukkig biedt compilatie-cd uitkomst voor degene die niet zo diep in de beurs wenst te tasten. Met prettige liedjes als Half A Smidge en Griptape, maar ook met stemmige schetsjes als Glowing Heart Of The World en El Morro, geslaagde jams en uitprobeersels als Detroit Stream en Cachaca en het meeslepende Gift X-Change. Selections From Road Atlas mag dan ook gerust als een 'nieuwe' plaat worden gezien. (CO)

DEEP PURPLE

BBC Sessions 1968-1970

(EMI)

The BBC Sessions 1968-1970 verzamelt een aantal BBC-opnames die al eerder uitgegeven zijn op diverse reissues en vooral ook op de Listen, Learn, Read On-box maar hier niet alleen heerlijk handzaam bij elkaar staan maar ook opnieuw geremasterd zijn. Voor deze gelegenheid zijn deze opnames aangevuld met de rest van de nog aanwezige opnames. Gekozen is om de eerste schijf te reserveren voor de MK 1 line-up terwijl de tweede de klassieke Blackmore, Gillan, Glover, Lord en Paice-betelling laat horen. Zoals zo vaker bij dit soort uitgaven is ook hier een mooie wontwikkeling te horen in het geluid van de groep terwijl tegelijkertijd ook duidelijk wordt wat voor een enorme stap de band maakte bij het aantrekken van Gillan en Glover. De cd is voorzien van een zo langzamerhand bij Purple-archieven gebruikelijk uitgebreid informatieboekje. Heerlijk materiaal en het is des te spijtiger dat een aantal ontbrekende tracks in de afgelopen veertig jaar verdwenen is. Helaas, maar The BBC Sessions 1968-1970 is ook als dubbel, of als deluxe versie met naast de twee cd's ook twee lp's en een groot formaat boekwerk, een heerlijke uitgave geworden. (HDI)

TOP 10 2011 REISSUES

1. Candi Staton - Evidence
2. Beach Boys - SMiLE Sessions
3. Various - Fame Studios Story
4. Mickey Newbury - An American Trilogy
5. U2 - Achtung Baby
6. Willie Wright - Telling The Truth
7. Leo Blokhuis- Sound Of The South
8. Derek & The Dominoes - Layla
9. Rolling Stones - Some Girls
10. Cuby & The Blizzards - Groeten Uit Grollo

BILLY JOEL

Piano Man Deluxe

Piano Man is de doorbraakplaat van Billy Joel en herbergt in The Ballad Of Billy The Kid, Captain Jack en het titelnummer een drietal klassiekers. Net als eerder met The Stranger is er het een en ander toegevoegd. Voor deze gelegenheid een radio-optreden uit 1972, voor de release van de plaat dus. Joel oogt hier en daar wat onzeker over zijn eigen kwaliteit en maakt een zeer bescheiden indruk, de muziek is minder bescheiden. Prachtige versies van eerder genoemd Captain Jack en Billy The Kid maar ook Travelin' Prayer en She's Got A Way blinken uit in schoonheid. Onbegrijpelijk dat sommigen lacherig doen over de man. Hier is al te horen dat Joel een grote toekomst voorspeld kan worden. Iets wat de geschiedenis duidelijk gemaakt heeft. Schitterende reissue en wat mij betreft mogen de andere platen gelijk ook zo'n opknapbeurt krijgen. (HDI)

MANIC STREET PREACHERS

National Treasures - Complete Singles

<http://www.platomania.eu/album/2053463/national-treasures-/manic-street-preachers>
De roep om een band die zich uitspreekt en stelling neemt in deze moeilijke tijden klinkt steeds luider. Manic Street Preachers, ruim twintig jaar actief, heeft nooit anders gedaan, gevraagd of ongevraagd. De drie uit Wales, die in spirituele zin 'gewoon' nog met zijn vieren zijn want de geest van wijlen Richard Edwards waart nog altijd rond in hun muziek, zijn tot op de dag van vandaag verslaafd aan de controverse. De schatkamer van de band gaat wagenwijd open met deze prachtige verzamelaar, vooral met de luxe versie, waarop hun 36 singles en clips zijn te vinden. Alleen over die clips is een boek te schrijven. Menig nummer krijgt er een nieuwe betekenis door. De clip van Why So Sad levert zelfs nachtmerries op. (WK)

JEAN WELLS

Soul On Soul

(BBE/V2)

Goed nieuws voor de liefhebbers van klassieke deep en northern soul, want Jean Wells' enige plaat is eindelijk weer verkrijgbaar! In 1967 en 1968 scoorde deze in 1942 in West Palm Beach, Florida, geboren zangeres een paar kleine hitjes, waarvan Have A Little Mercy waarschijnlijk het meest bekend is, of misschien het minst bekend. Jean Wells werd ontdekt door Clyde Otis. Otis bracht Wells onder bij Calla Records en had een grote toekomst voor haar in gedachten, maar ondanks een fantastische stem en ijzersterke singles verdween ze vreemd genoeg na 1968 volledig van de radar. In 1994 kwam Kent met de compilatie Soul On Soul, met daarop vrijwel al het Calla-materiaal, maar die uitgave heeft allang de status van collector's item bereikt. Gelukkig is daar nu deze deluxe reissue, waarop zowel de 21 oorspronkelijke tracks te vinden zijn, als drie niet eerder verschenen liedjes. Essentieel! (MvR)

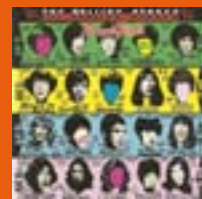
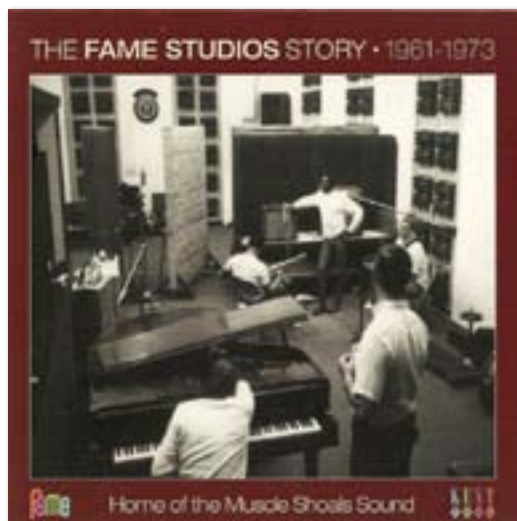
THE FAME STUDIOS STORY

(Ace Records/Munich)

Je hoeft geen weet te hebben van de Fame Studio's in Muscle Shoals (Alabama) om toch bekend te zijn met de soulproducties die aan deze legendarische studio's zijn ontsproten. Wie kent niet soulassiekers als I Never Loved A Man van Aretha Franklin, Sweet Soul Music van Arthur Conley of Tell Mama van Etta James? De Fame Studio's werden in 1959 door producer Rick Hall opgericht. Toen Arthur Alexander hier in 1961 You Better Move On opnam, was de naam van Fame Studio's in één klap gevestigd. In zijn kielzog togen tal van soulbroeders en -zusters naar Muscle Shoals om hier hun zinderende songs op tape te laten vastleggen. Atlantic Records, Chess Records en andere maatschappijen stuurden hun artiesten graag naar deze plek, want de studio's hadden een puik akoestiek en beschikten bovendien over een superieure ritmesectie, The Swampers geheten. The Fame Studios Story bevat 75 producties uit deze bakermat van de zuidelijke soul. De namen van Candi Staton, Wilson Pickett en Clarence Carter zijn onlosmakelijk verbonden met de vermaarde studio's en natuurlijk ontbreken zij hier niet. Joe Tex, Irma Thomas, Otis Clay en Spencer Wiggins zijn eveneens van de partij. Maar we komen hier ook minder bekende artiesten als The Blues Busters, James Govan en Billy Young tegen. Ongetwijfeld bezitten de soulverzamelaars

onder ons het gros van de liedjes, maar de twee zeldzame opnamen van Otis Redding en Arthur Alexander

zullen hen doen kwijlen van puur genot. Trouwens, de Fame Studio's openden hun deuren niet alleen voor zwarte artiesten. Zo treffen we hier een song van de blanke zangeres Bobby Gentry en ook is pardoes de eerste hit van The Osmonds (One Bad Apple) op deze compilatie terechtgekomen! De drie cd's gaan gestoken in een mooi gebonden boekje met degelijke informatie en oogverblindende foto's. (DT)

ROLLING STONES

Some Girls Deluxe

(Universal)

Het muzikale landschap van 1978 laat een strijd zien tussen oud en nieuw. Punk rammelt stevig aan de poort, waardoor de rol van grote namen van de sixties en seventies lijkt te zijn uitgespeeld. Maar dat geldt niet voor The Rolling Stones. Begeleid door de dansvloerkraker Miss You, dat een knoepert van een hit wordt, is daar in de vroegzomer van '78 Some Girls, een uiterst urgent album. Some Girls is een bevestiging van de veerkracht en vitaliteit van de Stones, want plotsklaps lijken Richards' heroïneverslaving en Jagger's jetsetescapades naar de achtergrond verdwenen en zijn de Stones weer pure recht-voor-z'n-raap rock 'n' roll. Opgenomen in Parijs en in korte tijd op de band geslingerd is Some Girls een geslaagde mix van New Yorkse disco – Miss You – en venijnige op punk geënte rammelrock (When The Whip Comes Down, Lies, Respectable). Maar ook beproefde genres komen aan bod, zoals blues (Some Girls), countrysoul (Far Away Eyes) en het meeslepemde balladachtige (Beast Of Burden). Compact, spontaan en uiterst bevlogen; met Some Girls voegt The World's Greatest Rock & Roll Band weer een parel toe aan de kroon van al die jaren zestig en zeventig meesterwerken. Some Girls is ook het best verkochte Stones-album ooit en wordt dan ook nu terecht beloond met een geremasterde en expanded reissue, verkrijgbaar in superdeluxe en deluxeversies. Voor welke je ook kiest; in alle gevallen krijg je een bonus-cd met min of meer onuitgebracht materiaal, dat werkelijk niet te versmaden is en naadloos aansluit bij de pracht van het oorspronkelijke album. (WR)

GEORGE HARRISON

Living In The Material World (DVD)

(Entertainment One)

Regie: Martin Scorsese

Dat Martin Scorsese erg goed is in het maken van films over popmusici bewezen in het verleden zijn projecten met The Band, The Rolling Stones en natuurlijk Bob Dylan. Met hem maakte Scorsese No Direction Home en Living In The Material World ligt qua aanpak in het verlengde van die film. Scorsese is geen biografie maar een echte filmmaker en hij wil dan ook het verhaal achter de muzikant neerzetten. Dat is met deze film over George Harrison erg goed gelukt. Natuurlijk bevat de film veel uniek archiefmateriaal en pratende hoofden, maar beide vertellen ook voor de doorgewinterde Beatles fan een prachtig verhaal over een legendarische muzikant met twee gezichten. Vanaf het moment dat Harrison beseft dat de 'Material World' hem maar weinig voldoening geeft, zoekt hij deze in de spiritualiteit. Iedereen weet dat Harrison de aanstichter was van de flirt met de Maharishi en het gebruik van authentieke Indiase instrumenten in de popmuziek, hier wordt echter duidelijk waarom Harrison zijn heil zocht in de Oosterse religie. Interviews met vrijwel iedereen die er toe doet in het leven van Harrison maken duidelijk dat zijn speurtocht naar evenwicht en geluk hem veel meer bevrediging gaf dan aardse geneugten. Toch blijven juist die aardse geneugten trekken; muziek, film (Monty Python!) en autoracerij blijven hem bezighouden en ook zijn persoonlijke leven gaat niet altijd over rozen. Eric Clapton verhaalt openhartig over zijn liefde voor Patti en de huwelijks crisis die het tot gevolg had en ook het druggebruik wordt niet verzwegen. Als hij tenslotte vecht tegen kanker en de ziekte lijkt te bezweren wordt hij thuis overvallen en raakt zwaar gewond. Het breekt zijn laatste weerstand en de ziekte keert op fatale wijze terug. Het is (weer) Ringo die voor het meest emotionele moment in de film zorgt als hij bij de herinneringen de tranen uit zijn ogen veegt. (BD)

ASSOCIATION**Renaissance (Deluxe Expanded Mono Edition)**

In het kielzog van The Byrds debuteerde The Association in 1965 met een van elektriciteit voorziene Dylan-cover, One Too Many Mornings. Na een prima debuutalbum, volgespeeld door een studioband, moest Renaissance

hun eigen geluid laten horen. Met een hoofdrol voor gitarist Gary Alexander werd Renaissance een plaat die zeker geen herontdekte klassieker is, maar uitstekend meekan met de hoge kwaliteit die toentertijd uit Los Angeles kwam, en daarom een welverdiende rerelease krijgt. (JvR)

ROLLING STONES**Some Girls Live In Texas '78**

(Eagle/PIAS)

Tegelijkertijd met Deluxe Editie van Some Girls, het eerste album dat The Rolling Stones met Ron Wood maakten, is ook een dvd-registratie verschenen van Some Girls – Live In Texas '78. Voor veel fans geldt deze tour als een van de beste die de band deed. We horen en zien een op elkaar ingespeelde band (het is de tweede tour met Wood) die geïnspireerd te werk gaat. Dankzij Wood zijn de Stones weer een gretige band die vol vuur door de set heen rammen. Wood is een andere gitarist dan voorganger Mick Taylor en dat maakt de band misschien in muzikaal opzicht minder, zijn uitstraling en gitaarspel zijn echter wel weer zo typisch Stones dat hij naadloos in de band pas – en dat is iets wat weer niet van Taylor gezegd kan worden. Opvallend is dat de heren gitaristen voor hun doen uiterst geconcentreerd zijn. Wat verder opvalt? Het potsierlijke punkshirt van Jagger en dat de band met Bill Wyman op bas duizend keer beter was. Op de setlist staat vrijwel het hele nieuwe album – op zich al bijzonder – en de aanpak is in vergelijking met latere shows back to basics. Een paar tracks van Exile en wat grote hits maken de set compleet. Het beeld is volledig gerestaureerd en dus van hoge kwaliteit en de opnames zijn opnieuw gemixt door Bob Clearmountain. In de extra's vinden we een interview met Jagger en sessie uit Saturday Night Live. (BD)

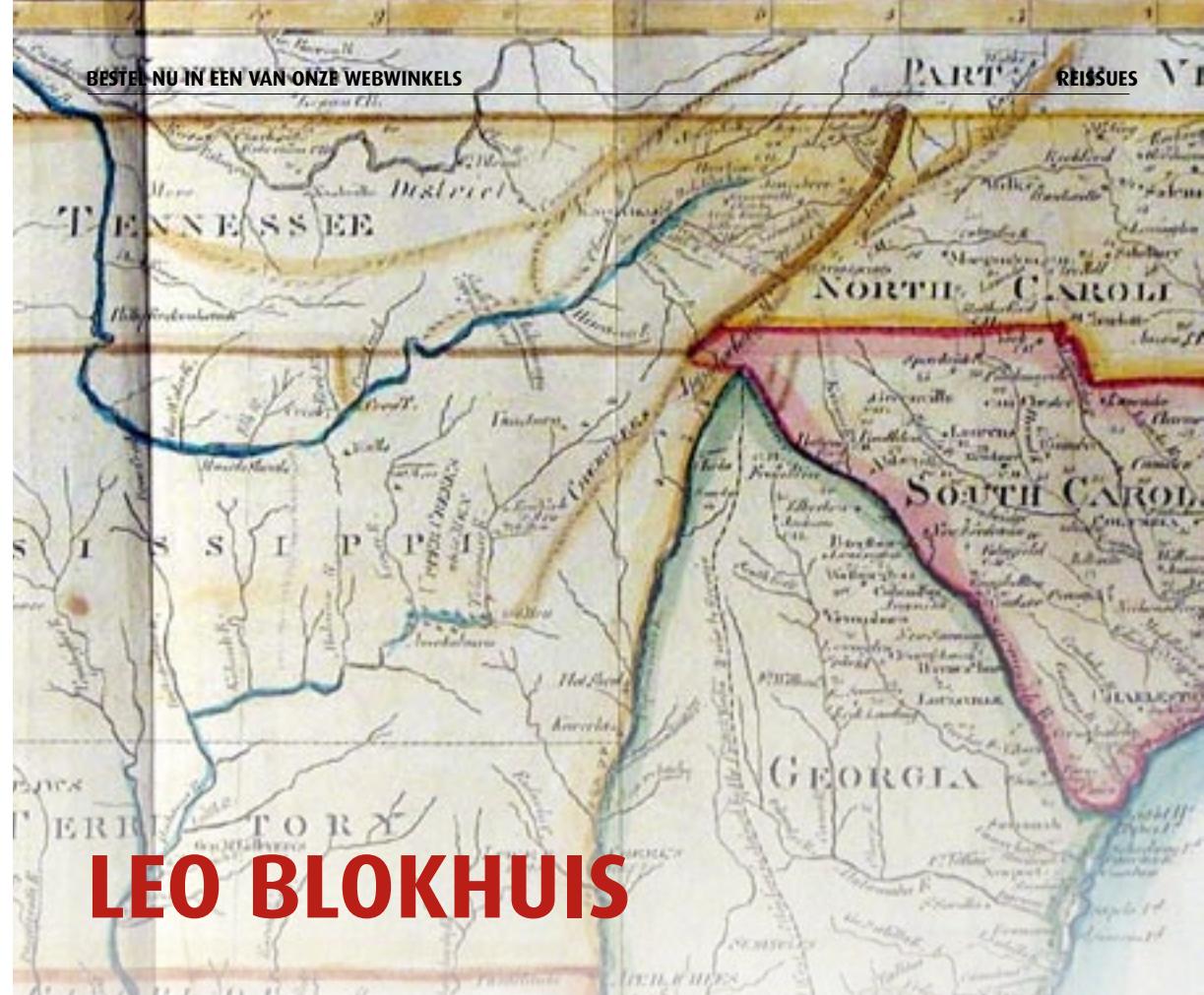
CAN**Tago Mago 40th Anniversary Edition**

(Mute/PIAS)

Het is telkens weer interessant te merken hoe een band die in feite een cult act was in de jaren zeventig (wat betekent dat de band commercieel niet al teveel succes had) decennia later uit kan groeien tot een toonaangevende invloed op allerhande latere en succesvollere muzikanten en groepen die de band als belangrijke input voor hun muziek noemen. Dit overkwam de Duitse krautgroep CAN de laatste jaren en dus worden er nu remasters van de band uitgebracht waaronder een van hun belangrijkste, derde plaat Tago Mago uit 1971. CAN, onder leiding van bassist Holger Czukay, stond bekend om haar uitgesponnen jamsessies die vooral live plaatsvonden. In de studio en het repetitielokaal kon het er gestructureerder aan toe gaan, alhoewel ook daar veel spontaniteit plaatsvond die door Czukay stiekem werd opgenomen en net zolang bewerkt tot er fatsoenlijke songs ontstonden. Dit leidde, samen met de input van nieuwe zanger Kenji 'Damo' Suzuki, tot een dubbelaar die vooral op de eerste schijf zeer genietbaar en toegankelijk was. De tweede plaat bestond uit geluidscollages die ook veertig jaar nog stomvervelend klinken. Als bonus komt bij de deluxe uitvoering een schijf met drie live uitvoeringen uit 1972 die gekenmerkt worden – het zal niet als verrassing komen – door improvisaties die wonderwel werken (AdW).

BESTEL NU IN EEN VAN ONZE WEBWINKELS

REISSUES

LEO BLOKHUIS**The Sound Of The South**

(Universal)

Na het grote succes van Sounds Of The Westcoast komt Leo Blokhuis nu met een prachtig uit vier cd's en een fraai boekwerk bestaand overzicht van The Sound Of The South. Ondertitel is Where Soul And Country Meet en Leo concentreert zich op de periode 1961-1976. De muziek uit de Zuidelijke staten van de USA kent in die periode twee belangrijke pijlers die elkaar ook weer beïnvloeden: de soul en de country. Leo maakt korte metten met het vooroordeel dat de een voor typisch zwart en de ander voor typisch blank doorgaat. Muzikanten in deze contreien hebben zich niet laten leiden door stereotypen en dat levert een nieuwe en unieke sound op. Neem bijvoorbeeld de Stax Studio waar Booker T & The MG's een voorbeeld is en de Fame Studio in Muscle Shoals waar in de studioband ook vele blanke muzikanten verantwoordelijk zijn voor de 'zwarte' soul. Van bekend (Aretha, Otis en Ray maar ook Dylan, Elvis en Jerry Lee) tot obscuur (bijvoorbeeld het geweldige nummer van Jimmy Donley dat als tweede nummer op de eerste schijf staat en dat onlangs nog zo fraai door Tim Knol in DWDD werd vertolkt), het zijn louter hoogtepunten uit de Amerikaanse muziek die we te horen krijgen. Voeg daarbij het helder geschreven boekwerk met de nodige anekdotes, foto's en een voorbeeldig geschreven historisch perspectief en we hebben hier het ultieme kerstcadeau! (BD)

TEE-SET**She Likes Weeds – Collected**

(Pseudonym/Rough Trade)

Voor het Delftse Tee-Set zal ik altijd een zwak houden. Het in 1970 verschenen She Likes Weeds was een dikke hit en wekelijks bij TopPop te zien en werd het eerste singletje dat ik als achtjarig broekie kocht. Verheugd was ik dan ook met deze verzamelaar die alle hoogtepunten van de band samenbrengt. Het is even

schrikken als je openingsnummer Ma Belle Amie in een nieuwe 2011 versie hoort waarin The Skankin' Monks Peter Tetteroo's originele vocalen hebben gebruikt voor een reggae uitvoering. Maar gelukkig komt daarna alles goed. Pseudonym kreeg de beschikking over de originele tapes en wist smaakvolle remixen te maken van Don't You Leave, For Miss Caulker, Midnight Hour, She Likes Weeds en Ma Belle Amie die alle gelukkig toch authentiek klinken. (BD)

BOSSA JAZZ**(Soul Jazz Records)**

Soul Jazz is eigenlijk het altijd leuke label voor soul-, jazz-, en rapliefhouders die net wat verder kijken dan de populaire toppers uit deze genres. Deze dubbellaar duikt in het Braziliaanse archief in de periode van 1962-73. De tijd waarin de bossa nova opkwam, zich doorontwikkelde, en de latere periode eind jaren zestig waarin de meest succesvolle Braziliaanse musici naar het wereldse New York vertrokken. Dit laatste leidde tot een unieke blend van de pure en ritmische bossa nova met de improvisatie van de jazz. Daarmee veranderen ook de songtitels van het oorspronkelijk Portugees in het Engels (o.a. Antonio Carlos Jobim, Tamba 4 en Salinas). Je hoort samba-jazzgroepen als het Sergio Mendes Trio, het Zimbo Trio en grote instrumentalisten als gitarist Baden Powell, drummer en percussionist Joao Donato, organist Walter Wanderley de grenzen van bossa nova opzoeken en het genre evolueren. Al luisterend is het aan te raden om de uitgebreide liner notes te lezen waarin de ontwikkeling van de bossa nova in sociale en politieke context voor zowel Brazilië als Amerika geplaatst wordt. (GH)

THE WHO**Quadrophenia Director's Cut****(Polydor/Universal)**

In een concurrerende markt als die van de super deluxe reissue is de rerelease van The Who's monumentale Quadrophenia niettemin een gebeurtenis van de allerhoogste orde. Quadrophenia komt op de markt in een box met maar liefst zes cd's en dvd's, plus de vinyl-single 5:15. Dan is er ook nog een fraaie deluxe dubbel-cd met een lading bonustracks, voor elk wat wils dus. Dat is de vorm, nu de inhoud. Na Tommy heeft Pete Townshend nog niet genoeg van het fenomeen rockopera. Quadrophenia is het verhaal over de hoogtijdagen van de mods – halverwege de jaren zestig – over jongens en meisjes uit de Britse arbeidersklasse die mode, stijl, Amerikaanse soul en Italiaanse scooters koesteren. Protagonist is Jimmy, een jonge mod die doelloos en lethargisch door het leven struint, ongelukkig, gefrustreerd en onder invloed van kalmerende middelen. Jimmy zoekt een uitweg, maar raakt in een psychose, eenzaam en alleen op een rotseiland voor de kust van Brighton. Daar trekt zich zijn jonge leven aan hem voorbij. Van de instrumentale I Am The Sea tot de samengebalde majesteit van afsluiter Love, Reign O'er Me keert deze thematiek, verspreid over zeventien songs steevast terug. Townshend heeft dit briljant uitgewerkt, ondersteund door de 44 monochrome foto's die Jimmy's verhaal uitbeelden, in beurtelings opzweepende, lichtontvlambare rockmuziek en complexe symfonica. Quadrophenia is meer dan een louter conceptalbum, hetgeen later zal blijken: in 1979 wordt het verfilmd; in 2009 wordt Quadrophenia als rockopera opgevoerd in de Britse theaters – en nu als muzikaal monument in deze definitieve versie. (WR)

DUSTY SPRINGFIELD**Going Back: Definitive Dusty****(Mercury/Universal)**

Een van de grootste zangeressen die het Verenigd Koninkrijk voortbracht is zonder enige twijfel Dusty Springfield. Met een lijvige boxset wordt haar lange carrière in beeld en geluid belicht en doet dat op indrukwekkende wijze. Begonnen als folkzangeres in The Springfield groeit Dusty al snel uit tot een van de beste vertolkers van white soul, met het album Dusty In Memphis als kroon op haar carrière. De eerste schijf bevat dan ook alle grote hits tot en met de samenwerking met Pet Shop Boys en laat horen hoe groot haar invloed is op de huidige generatie zangeressen als Adele en Amy Winehouse. De tweede schijf bevat demo's en rarities, de derde is geheel gevuld met BBC-opnames en de vierde zit vol met nummers uit haar shows en musicals waar ze aan meewerkte. De drie (!) dvd's tenslotte bevatten een ware schat aan archiefmateriaal en vele extra's die iedere fan meer dan bevredigd zal achterlaten. (BD)

JETHRO TULL**Aqualung – 40th Anniversary Special Edition****(EMI)**

Zoals wel vaker deze dagen is ook deze verjaardagsuitgave van Jethro Tull's doorbraak Aqualung verkrijgbaar als twee cd-versie maar ook als uitgebreide versie. Deze uitgebreide versie bevat naast de opnieuw door Steven Wilson gemixte versie van de plaat en de bonusschijf met veel niet eerder uitgebracht werk ook nog een dvd en blue-ray met de opnieuw gemixte plaat, een quad-versie, een originele mix en extra materiaal. Daarnaast vinden we eveneens een fraai boekwerk terwijl alles bevat is in een fraai ogende cassette. Steven Wilson is voor de nieuwe mix dicht bij de originele mix gebleven maar heeft het geheel wel kritisch onder de loep genomen. Het resultaat is een uitstekend klinkende Aqualung die authentiek maar spetterend klinkt. Het extra materiaal bestaat uit een aantal vroege versies van tracks en een aantal op andere wijze uitgegeven tracks als Lick Your Fingers Clean en nummers uit dezelfde tijd. Aqualung heeft een prima opknappbeurt gekregen en het valt op hoezeer de plaat ook nu nog de moeite waard is! (HDI)

SMASHING PUMPKINS**Gish & Siamese Dream Deluxe****(EMI)**

Grunge domineerde het muzikale landschap in het begin van de jaren negentig. Daar hadden Billy Corgan's Smashing Pumpkins met hun veel belovende debuut Gish uit 1991 een beetje last van. Want hun mengelmoes van metal, gothic, pop en progrock, geproduceerd door Butch Vig, die van Nirvana's Nevermind enige tijd later een megaklapper maakte, leek wat stuurlaars, niet uitgekristalliseerd. Toch waren I'm the One, Siva en Rhinoceros drie schoten in de roos. Siamese Dreams, dat twee jaar later verscheen, is geboren uit doffe ellende. Billy Corgan moest ondanks zijn inktzwarte depressie bijna alles alleen doen omdat de rest van de band aan de drugs (Jimmy Chamberlin) of verstrikt in relationele problemen (James Iha en D'Arcy) was. En zoals wel vaker bleken dat ideale omstandigheden voor kunst met een grote K. Deze eerste twee platen zijn opnieuw uitgebracht met veel, zeer interessant bonusmateriaal waaronder dvd's met concertopnamen. (WK)

QUEEN**Days Of Our Lives (DVD)**

Het is dit jaar twintig jaar geleden al weer dat Freddie Mercury overleed en dat is dit jaar al herdacht met een complete serie aan reissues. Days Of Our Lives is een prachtige en lange docu over de band met medewerking van Roger Taylor en Brian May. Zij vertellen samen met vele anderen de geschiedenis van de band aan de hand van uniek

en erg fraai beeldmateriaal. Geen onderwerp wordt vermeden en dat maakt deze docu wel zo eerlijk. Drugsgebruik, gespannen relaties in de band, Freddie's homoseksualiteit, de grote successen en het zoeken naar nieuwe muzikale wegen, alles komt zonder gene aan de orde. Vaak erg grappig, altijd eerlijk en vooral aan het einde natuurlijk zeer ontroerend. In de bonus een handvol clips en wat nieuw gevonden beeldmateriaal. (BD)

BODDIE RECORDING COMPANY: CLEVELAND OHIO
(Numero/V2)

Al die fraaie dozen van U2 en Pink Floyd ten spijt, de meest liefdevolle reissue van het jaar komt van de Numero Group, die in een werkelijk adembenemend mooi vormgegeven boxje de Boddie Recording Company eren. Boddie? Nog nooit van gehoord. Dan kan kloppen, want dit label dat tussen 1958 en 1996 meer dan 10000 uren opnam, kende nou niet bepaald grote commerciële successen. Het eerste door Afro-Amerikanen gerunde label uit Cleveland richtte zich uiteraard op gospel, soul en funk met een psychedelisch tintje en ging niet voor hifi, maar voor gewoon opnemen wat er gespeeld wordt, of dat nu in een kerk of vervallen kroeg gebeurde. En dat blijkt nu ronduit adembenemend. Rauw, vol soul, en vooral tijdloos. Artiesten noemen heeft geen zin, want we kenden ze niet, maar alleen al He's Forever van King James rechtvaardigt de aankoop van deze compilatie. Wat een passie. Wat een intensiteit. (HDr)

THIN LIZZY
Live At The BBC
 (Universal)

Net als enige tijd geleden bij Status Quo is er ook deze keer gekozen voor verschillende configuraties. Deze keer is het geheel wel overzichtelijker: een 2cd-versie voor de krappere beurs en een 6cd/1dvd-uitgave voor de echte verzamelaar of ietwat kapitaalkrachtiger muzikliefhebber. Op beide versies is gekozen voor een chronologische opbouw waarbij vanzelfsprekend de grote versie een stuk uitgebreider is. Daar is gekozen voor drie cd's met BBC-studiomateriaal en vier concerten eveneens verspreid over drie schijven. Mooi is te horen dat waar de band in het begin op sommige momenten een haast psychedelische invulling geeft aan de liedjes aan het eind een goed geoliede (hard)rockmachine staat te draaien met alle variaties daartussen. Hoogtepunten zijn er te over zoals Gary Moore die in een duet van Still In Love With You over een haast Glenn Hughes-achtige soulstem blijkt te beschikken, alles gelardeerd met fusion-achtige gitaarpartijen maar ook de Keltische traditionele invloeden die bijvoorbeeld terugkomen op de bijzonder fraaie versie van Philomena. Kenmerkend voor dit soort ruime uitgaven is dat er nog wel eens nummers dubbelen. Op de eerste twee schijven is dat zeker zo, maar storend vind ik dat niet. Wel storend zijn slordigheden als 'opgenomen 29 juni 1975, uitgezonden 5 juni 1975'. Kleinigheidjes weliswaar maar gewoon zo'n fraai boxje onwaardig. Hoewel sommige tracks eerder uitgebracht zijn als bonustracks op de diverse heruitgaven, is het fraai ze hier bij elkaar en in de juiste context terug te vinden. Samen met de dvd met televisieopnames is dit een meer dan prachtig boxje geworden. (HDI)

Roots

MARY BLACK**Stories From The Steeples**

(Music & Words)

Na een stilte van zo'n zes jaar is Mary Black terug met een fonkelnieuw album. Stories From The Steeples slaat een brug tussen de folk uit Ierland en de country uit de Verenigde Staten. Traditionele melancholische liedjes gaan hier hand in hand met opgewekte, poppy liedjes. Janis Ian leent haar stem aan het stemmige Lighthouse Light, terwijl Imelda May vocale bijstand verleent in Mountains To The Sea. Mary Black mag dan tegenwoordig de hoge noten minder gemakkelijk halen dan op vroege platen, aan zeggingskracht heeft de zangeres niets ingeboet. Luister maar eens naar haar overtuigende vertolking van de anti-oorlogsballade All The Fine Young Men. (DT)

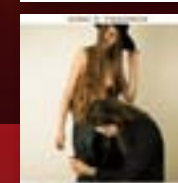
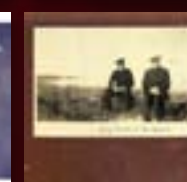
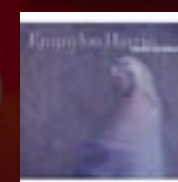
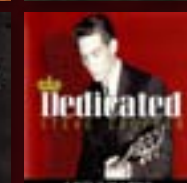
JEFFREY FOUCAULT**Cold Satellite**

Eerder dit jaar verscheen het schitterende Horse Latitudes, die het behoorlijk goed deed in de platenzaken. Daarom is het digitaal al in 2010 uitgebrachte Cold Satellite nu alsnog fysiek uitgebracht. Voor dit album zocht Foucault samenwerking met de Amerikaanse dichteres Lisa Olstein. Foucault laat zich omringen door een aantal topmuzikanten (onder meer David Goodrich en Alex McCollough). De deluxe versie bevat een bonus-dvd met een concert in Brixton Academy en de documentaire Bringing In All Back Home. (ED)

TOP 10 2011

ROOTS

1. Gillian Welch - Harrow & The Harvest
2. Seasick Steve - You Cant Teach An Old Dog New Tricks
3. Beth Hart, Joe Bonamassa - Don't Explain
4. Israel Nash Gripka - Barn Doors And Concrete Floors
5. Eilen Jewell - Queen Of The Minor Key
6. Steve Cropper - Dedicated
7. Emmylou Harris - Hard Bargain
8. King Creosote & Jon Hopkins - Diamond Mine
9. Josh T Pearson - Last Of The Country Gentlemen
10. Tom Russell - Mesabi

ARTHUR CONLEY – I'M LIVING GOOD 1964-1974

Op het scoren van een megahit rust niet altijd een zegen. Soms is het zelfs een vloek. Neem nu Arthur Conley. Hij had net zijn eerste schreden in de professionele muziek gezet toen hij in 1966 onder begeleiding van Otis Redding naar de Fame studio's in Alabama toog om daar Sweet Soul Music op te nemen. De song groeide rap uit tot een wereldwijde hit. Een mooi begin, maar het succes kreeg spijtig genoeg geen vervolg. In de jaren erna maakte Arthur Conley een reeks superieure southern soul opnamen, maar geen enkele vermocht uit de schaduw van zijn grote hit te treden. De afgelopen decennia is slechts een beperkt deel van zijn werk heruitgegeven. Ook hieruit blijkt een gebrek aan waardering voor de grote zanger die Arthur Conley was. Maar nu is daar I'm Living Good. Een machtige compilatie met soulslijpers en midtempo songs uit de periode 1964-1974. Nu eens geen dansvloerkrakers als Sweet Soul Music, maar diepe soul van een zanger die bereid is zijn zielenroerselen met ons te delen. In deze jaren was Arthur Conley verbonden aan diverse labels, waaronder Jotis, Fame en Atco Records. Hier ontfermden gereputeerde producers als Otis Redding, Clarence Carter en Rick Hall zich over de zanger en zijn liedjes. In de eerste jaren zeventig maakte Conley opnamen voor Capricorn Records en hier droeg niemand minder dan Swamp Dogg zorg voor de productie. Aardig zijn de twee vroege opnamen voor Ru-Jac Records (1964). De uitvoering van That's How It Feels van The Soul Clan (Arthur Conley samen met Solomon Burke, Don Covay, Ben E. King and Joe Tex) is bekend, maar mooi blijft ie. In Otis Sleep On (1968) betoont Arthur Conley eer aan zijn leermeester Otis Redding die kort daarvoor was omgekomen bij een vliegtuigongeluk. Huiveringwekkend.

Barbara Lynn – A Good Woman: The Complete Tribe & Jet Stream Singles

Van soulzangeres Barbara Lynn gaan er zeker geen dertien in een dozijn. Niet

alleen schreef zij haar eigen liedjes, ook speelde zij gitaar en dat nog linkshandig ook! In 1962 scoorde zij met You'll Lose A Good Thing een grote hit voor Jamie Records. Zelden heeft een stem zo klaaglijk geklonken als in dit klassieke soulliedje. In latere jaren verbond zij zich aan respectievelijk Tribe en Jet Stream Records. De singles die zij in deze periode (1966-1979) voor deze labels maakte zijn nu verzameld op A Good Woman. Hieronder de originele uitvoering van You Left The Water Running. Hartstochtelijke soul, maar hier en daar ook blues, R&B en – jawel – disco.

Dynamic Grooves

BGP Records, sublabel van Ace Records, legt zich al vele jaren toe op het uitbrengen van compilaties met (zeldzame) jazz-, soul- en funkopnamen uit de late jaren zestig en vroege jaren zeventig. Dynamic Grooves is de volgende in de reeks en een buitengewoon aardige. De 21 songs zijn ontleend aan de archieven van Scepter/Wand en Musicor/Dynamo, labels die in New York waren gevestigd. De compilatie voert ons langs een aantal muzikanten en groepen uit oostelijke staten van de V.S. en biedt zo een staalkaart van funkstijlen. Tic Tac Toe van Earl King is een typisch staaltje New Orleans-funk, terwijl Speed Up van Betty Moorer onmiskenbaar uit Chicago komt. Joe Arnold uit Memphis vertolkt de gortdroge instrumentale Soul Trippin' en Soul Party van Billy Clark, afkomstig uit Washington, is boogaloo funk op zijn best. Uit The Big Apple zelf komen onder meer fraaie staaltjes soulfunk (Charles & Inez Foxx) en latin funk (Untouchable Machine Shop). (DT)

JUDY COLLINS

Bohemian

(Ada Global/Rough Trade)

Een bekentenis: vanaf de eerste tonen van dit album kreeg ik overal kippenvel! Judy Collins is inmiddels 72 jaar oud maar brengt nog steeds prachtige albums uit. Bohemian is een ware parel in de Judy Collins-collectie. Binnenkort zal ook het boek uitkomen waarin Judy Collins haar herinneringen uit de jaren zestig deelt. Daarom is dit album gedeeltelijk ook herinneringen ophalen aan de sixties en de scene in Zuid-Californië. Bohemian bevat zeven covers en vier nieuwe liedjes. Het mooiste nummer wordt tot aan het eind bewaard: Big Sur. Mooie gedragen begeleidingen en prachtige zangpartijen vlechten in elkaar tot een ontroerend geheel in elk nummer. Hoogtepunten zijn Joni Mitchell's Cactus Tree en Woody Guthrie's Pastures Of Plenty. Maar eigenlijk doe je elk nummer dat je niet noemt te kort. Op de rand van 2011 levert Judy Collins een van de mooiste platen van het jaar. (SMvE)

TOM FREUND

The Edge Of Venice

(CRS/Munich)

Ooit maakte Tom Freund deel uit van The Silos. Inmiddels staat hij al heel wat jaren op eigen benen en heeft hij een solocarrière die de nodige hoogte- en dieptepunten kent. Een groot deel van het jaar is Freund op tour, maar uiteindelijk komt hij altijd weer terug naar zijn huis in Venice, onder de rook van Los Angeles. Tijd dus voor een loflied op Venice, al is Tom niet blind voor de minder aantrekkelijke kanten van zijn thuishonk. The Edge Of Venice klinkt vergeleken met het eerdere werk van Freund opvallend upbeat. De melancholie van een album als Copper Moon heeft plaats gemaakt voor goedgemaakte pop die de sfeer van Californië ademt. Freund wisselt catchy popsongs als Cruel Cruel World en Wounded Surfer Boy af met dromerige liedjes als Sweetly Calling My Name en Show Me The Love, waarin zelfs de sfeer van Jack Johnson te herkennen is. The Edge Of Venice is een fijne popplaat en het zoveelste bewijs van het vakmanschap van Tom Freund. (HO)

THE GOURDS

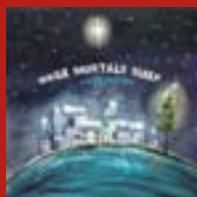
Old Mad Joy

(Proper/Rough Trade)

The Gourds hebben in ruim vijftien jaar een grote reputatie opgebouwd: ze spelen traditionele rootsrock van de bovenste plank, touren onophoudelijk in de V.S. en stoppen al hun energie in die optredens. Hun dankbare aanhang maakt het harde werk de moeite waard. En ondertussen vinden The Gourds ook nog de tijd om hun tiende studioalbum op te nemen: Old Mad Joy. De plaat is opgenomen in The Barn van Levon Helm (The Band) en geproduceerd door Larry Campbell (o.a. bekend van Bob Dylan). In dit genre zijn de vergelijking met en de invloed van The Band dan bijna onvermijdelijk, maar dat is te kort door de bocht. The Gourds klinken als zichzelf en hebben bovendien een dynamisch palet: enerzijds de rust van een nummer als Two Sparrows, anderzijds het tempo van Haunted. The Gourds doen waar ze goed in zijn en dat is een grote verdienste. (JvdD)

KEB MO**The Reflection***(Ada Global/Rough Trade)*

Keb Mo heeft twee jaar aan dit album gewerkt en het resultaat mag er dan ook zijn. Ditmaal krijgen we echter niet de gebruikelijke soulvolle blues die we van hem gewend zijn. In plaats daarvan levert Keb hier een plaat af met een unieke mix van pop, r&b en jazz, die we reeds na enkele malen draaien durven te bestempelen tot het allerbeste Keb Mo-album tot nu toe! Dit is r&b zoals ze moet klinken, zonder het hysterische geschreeuw dat veel hedendaagse releases typeert. De merendeels zelfgeschreven nummers bevestigen stuk voor stuk Keb Mo's klasse, maar het beste bewijs is zijn cover van een nummer dat je in deze context absoluut niet verwacht: de Eagles-hit One Of These Nights! Pas halverwege realiseer je welk liedje dit is, Keb Mo geeft het meer hart en ziel dan het ooit gehad heeft. Met dit album vestigt hij zijn status als een van de beste r&b-artiesten van onze tijd. (JvdB)

KATE RUSBY**While Mortals Sleep***(Pure/V2)*

Wie bij het woord kerst niet meteen denkt aan kapitalistische kerstmannen, verplichte familiediners en vrede prekende dominees, maar eerder aan Scrooge en de Ghost of Christmas Past, kan zijn hart ophalen aan het alweer tweede kerstalbum van Kate Rusby. Geen Dickens in de teksten, wel in de warme sfeer die deze plaat uitdraagt. Rusby, inmiddels een van de belangrijkste Britse folkzangeressen, koos voor While Mortals Sleep twaalf traditionele carols uit de regio waar ze opgroeide, South Yorkshire. Daar zitten bekende titels tussen als Joy To The World en Little Town Of Bethlehem, maar ook een aantal minder bekende liedjes, door Rusby opgepoetst tot glinsterende juweeltjes. Haar stem is prachtig als altijd, maar wat vooral opvalt, zijn de fraaie en originele blaasarrangementen waar regelmatig andere bekende melodien in doorklinken. Het maakt deze bijzondere, pure plaat een aanrader voor folk liefhebbers. (MvR)

SEASICK STEVE**Walkin' Man - The Best Of***(Rhino/Warner)*

Inmiddels mag het succesverhaal van Seasick Steve bij iedereen als bekend worden verondersteld, nu hij met zijn laatste studioplaat You Can't Teach An Old Dog New Tricks van eerder dit jaar op grote schaal is doorgebroken. De sympathieke (ex-) zwerver/straatmuzikant is de respectabele leeftijd van zeventig gepasseerd, maar dat deerde hem niet om ook dit jaar menig festivalweide in vuur en vlam te zetten. Vaak op door hem zelf vervaardigde instrumenten van afgedankte huishoudelijke artikelen, zoals een bezemsteel of een wiel dop. De 21 tracks van Walkin' Man bieden een erg uitgebreid overzicht uit de vijf tot nu toe verschenen albums. Persoonlijk hoogtepunt is Thunderbird. Jools Holland had het direct door, Seasick Steve is een artiest om te koesteren. Ongepolijst, oorspronkelijk en met een hart van goud. (ED)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

Jazz & Fusion

MEDESKI, SCOFIELD, MARTIN & WOOD**MSMW Live: In Case The World Changes It's Mind**

Het fusiontrio John Medeski (toetsen), Billy Martin (drums) en Chris Wood (bas) kent jazzgitaristlegende John Scofield als sinds 1998 toen zij als backingband van Scofield fungeerde op diens plaat A Go Go. Acht jaar later kwam er een echt bandproduct in de vorm van Out Louder en van de daarop volgende tournee is nu eindelijk een dubbelaar gekomen. Vanaf opener A Go Go swingt het als het spreekwoordelijke fraaie

lichaamsdeel, waarbij de duetten tussen toetsen en gitaar het meest opvallen. Maar het is niet allemaal feesten want er komt wel degelijk zwaardere muziek voorbij (Deadzy), zo nu en dan wat geneuzel (Cachaca) en veel improvisaties in de langere tracks als Little Walter Rides Again, Hanuman en In Case The World Changes Its Mind (alle drie klokken dertien minuten). Als je het gemak, de virtuositeit en het plezier hoor waarmee deze mannen speelden, dan vraag je je af: waar blijft hun volgende (studio)plaat? (AdW)

BINNENKORT BINNEN

16 DECEMBER 2011

Jim Lauderdale - Reason And Rhyme

6 JANUARI 2012 Blaudzun - Heavy Flowers
Enter Shikari - A Flash Flood Of Colour
Maccabees - Given To The Wild**13 JANUARI 2012**Bart Constant - Tell Yourself Whatever You Have To
Kathleen Edwards - Voyageur**20 JANUARI 2012**Anneke van Giersbergen - Everything Is Changing
Doors - La Woman
Francois & The Atlas Mountains - E Volo Love
Nada Surf - The Stars Are Indifferent To Astronomy
Tribes - Baby**27 JANUARI 2012**Leonard Cohen - Old Ideas
Hugo Claus & Erik Vloeimans - Dichter
Lana Del Rey - Tba**3 FEBRUARI 2012**Horses On Fire - Horses On Fire
Mark Lanegan - Blues Funeral**10 FEBRUARI 2012**Cranberries - Roses
Field Music - Plumb**24 FEBRUARI 2012**Lambchop - Mr. M
Pink Floyd - The Wall

TOP 10 2011 JAZZ

1. Colin Benders & Eric Vloeimans - Kytcrash
2. Gregory Porter - Water
3. Marcus Miller - Tutu
4. Misha Mengelberg - Journey: Live 1966
5. Colman Brothers - Colman Brothers
6. Trombone Shorty - For True
7. Ben van Gelder - Frame Of Reference
8. Finn Silver - Crossing The Rubicon
9. Nils Petter Molvaer - Baboon Moon
10. Rob Mostert - Englewood Cliffs Sessions

MILES DAVIS

1986-1991 The Warner Years

(Warner)

Dit boxje stond al enige jaren in de planning maar werd keer op keer uitgesteld en vervangen door andere releases waardoor de verwachtingen steeds hoger werden. Deze worden ten dele ingelost met deze uitgave. Prachtig is om de laatste periode van Davis' leven nu compleet te hebben, aangevuld met extra tracks. Zo vinden we de reguliere platen Tutu en Amandla terug maar ook Live Around The World

en Live At Montreux met Quincy Jones. Bovendien zijn de soundtracks Dingo en Siesta een fijne toevoeging met Doo-Bop als afsluiter. Muzikaal zullen sommigen gruwelen van het jaren tachtig geluid van veel studio-opnames, het blijft echter een feit dat de experimenteerdrijf van Davis gewoon doorgaat. Op de extra schijf vinden we een aantal samenwerkingen met andere artiesten terug. Helaas ontbreekt die met Prince, maar we vinden wel muziek met o.a. Cameo, Scritti Politti en Chaka Khan, waaraan Prince dan wel weer meewerkt. Verder een aantal her en der verspreide tracks. Al met al een mooie verzameling dus. Wel moet opgemerkt worden dat de uitvoering echter tegenvalt: een vier-cd-boxje waar de vijfde schijf gewoon bij het, vanwege het kleine lettertype, haast onleesbare boekje gestopt is. Muzikaal is er echter niets mis met deze box. (HdI)

Dance

MR. OIZO

Stade 2

Mr Oizo wordt niet gelijk meer gelinkt aan Flat Eric, het poppetje uit de video van zijn doorbraak Flat Beat. Inmiddels is de man toegetreden tot de gevestigde orde en heeft hij bij het Franse label Ed Banger een prima thuis gevonden. Daarop verschijnt ook dit nieuwe album met een iets andere richting dan op de vorige albums. Het ronkt en rockt nog steeds, maar zijn sound is nu veel meer doorspekt met bliepjes en abstracte ritmes. Hij grijpt ook meer terug op de electro van vroeger, bijna Italo soms. Wel blijft het allemaal lekker absurd en eigenzinnig, zoals we van hem gewend zijn. Mr. Oizo blijft een van de meest creatieve producers binnen de elektronische muziek. (JVo)

BOYS NOIZE

The Remixes 2004-2011

De Boys Noize heeft een fijne verzamelaar in elkaar getimmerd, vol met obscure remixen. Alex Ridha is de man achter dit fenomeen. Als veelgevraagd remixen weet Ridha elke plaat om te toveren tot een dancevloer knaller. Electro en techno zijn de invloeden die Boys Noize op het lijf geschreven zijn. Deze compilatie bevat remixen van 2004 tot 2011 en leidt je van Feist naar Snoop Dogg, via Daft Punk naar de Editors en weerom. (NR)

Hiphop & Soul

SLIM MOORE & THE MAR-KAYS

Introducing

Deze release komt waarschijnlijk net iets te laat voor de jaartijdstipjes, jammer want Slim Moore verdient het absoluut om tussen de beste soulplaten van 2011 te staan. Hij kan zich namelijk meten aan Lee Fields, Charles Bradley en Sharon Jones. Alles staat als een huis op deze plaat. En wat wil je ook, als je een geweldige band achter je hebt staan. Dat levert bijvoorbeeld een prachtige Syl Johnson cover op (Is It Because I'm Black). (mb)

LUISTER TRIP

DRC MUSIC

Kinshasa One Two

(Warp/V2)

Congo is een land verscheurd door oorlog, waar op dit moment een humanitaire ramp plaatsvindt. Reden genoeg voor hulporganisatie Oxfam om alle middelen in te zetten om aandacht en geld te verzamelen voor de primaire levensbehoeften. Eén daarvan behelsde het verzamelen van een groep producers die onder leiding van Afrika-fan Damon Albarn naar Kinshasa afreisden om met lokale musici in vijf dagen dit album op te nemen. Een slimme zet, omdat Albarn als geen ander het respect kan opbrengen voor de Afrikaanse traditie en tegelijkertijd de vinger aan de pols heeft van de hipste dance sounds. Producers als Dan The Automator, Richard Russell en Remi Kabaka weten de sound van onder andere Bokatola System en Evala Litongo te voorzien van ritmetracks die niets afdoen aan de vaak complexe Afrikaanse songs. Puristen zullen er nog genoeg uithalen om dit album echt Afrikaans te noemen, clubgangers kunnen zich te buiten gaan. Een geslaagde manier om de kas goed vol te krijgen. (Jvr)

TOP 10 2011 DANCE

1. Nicolas Jaar - Space Is Only Noise
2. James Blake - James Blake
3. Modeselektor - Monkeytown
4. Apparat - The Devils Walk
5. SBTRKT - SBTRKT
6. Gui Boratto - III
7. Tom Trago - Iris
8. Bibio - Mind Bokeh
9. Trentemoller - Reworked/Remixed
10. The Field - Looping State Of Mind

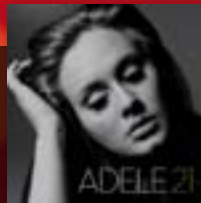
TOP 5 2011 HIP HOP & SOUL

SOUL:

1. Adele - 21
2. Raphael Saadiq - Stone Rollin'
3. Jill Scott - The Light Of The Sun
4. Mayer Hawthorne - How Do You Do
5. Charles Bradley - No Time For Dreaming

HIP HOP:

1. Zo Moeilijk - Nieuwe Moves
2. Kubus & Rico - DMT
3. Beastie Boys - Hot Sauce Committee II
4. Blu - Open
5. Evidence - Cats And Dogs

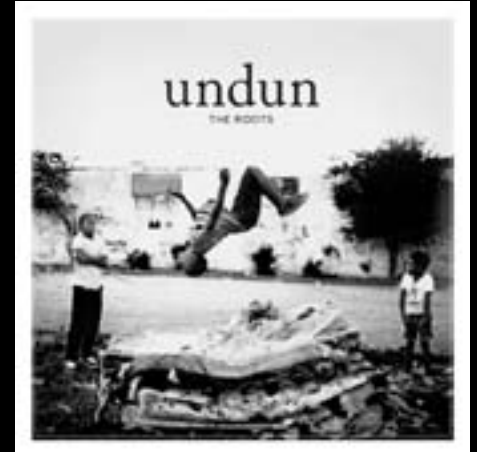
BETTY WRIGHT & THE ROOTS

Betty Wright: The Movie

(S-Curve)

Het lijkt alsof The Roots in hun 24 jaar omvattende carrière nu een creatief hoogtepunt beleven. Na het uitstekende *How I Got Over* en *Wake Up* met John Legend (beide 2010) verschijnt er een nieuw studioalbum *Undun*. En nu dus ook nog een samenwerking met souldiva Betty Wright nadat The Roots in 2008 ook al verdienstelijk de comeback van Al Green geproduceerd hadden. De sound is heerlijk onmiskenbaar jaren zeventig en bewijst weer eens dat authentieke soul alleen met echte instrumenten en door gepassioneerde musici gemaakt kan worden. De krachtige stem van de 57-jarige Betty Wright klinkt krachtig en direct. Haar mening over thema's als huiselijk geweld (Go!) en relaties tussen mannen en jonge vrouwen (Real Woman) krijgt de luisteraar duidelijk tussen de ogen geschoten. En ook haar visie op de jongere generatie mag er wezen: in de beste song van het album, het groovy *Old Songs*, 'I must admit, your beats got fatter / But add subject matter on subjects that matter.' Deze uitsmijter van 2011 bevat gepaste gastrollen voor o.a. rappers Lil Wayne en Snoop Dogg en Wright's eigen oogappeltje, Joss Stone. (GH)

LUISTER TRIP

THE ROOTS

Undun

(Defjam/Universal)

De 13e plaat van The Roots, *Undun*, is hun eerste concept-plaat en verhaalt over de jong gestorven fictieve Redford Stephens (1974-1999). Het verhaal begint met zijn dood en de luisteraar wordt in de daaropvolgende tracks meegenomen in een reconstructie van de afgelopen dag. Verwacht geen geromantiseerd Don Corleone verhaal, maar een echt verhaal van iemand die onschuldig geboren is en ongelukkig crimineel eindigt. Het knappe op *Undun* is dat zowel het inhoudelijke verhaal als ook het muzikale kader samen kloppen en elkaar versterken. Dit maakt *Undun* tot een tijdloos meesterwerk en een plaat die onlangs late verschijning, thuishoort tussen de best-of-lijstjes van 2011. Gastmuzikanten als nu-soulzanger Bilal, Sufjan Stevens(!) en rappers Phonte en Dice Raw zorgen voor gevarieerde accenten en verdiepen de sound verder. The Roots hebben op *Undun* een uniek evenwicht gevonden tussen oprecht engagement en compositie en scharen zich hiermee bij grote 'storytellers' als Bill Withers en Gill Scott Heron. (GH)

DAS RACIST**Relax***(Greedhead/Bertus)*

Om onduidelijkheden omtrent de bandnaam direct maar weg te nemen; Das Racist is een multicultureel (Indiaas, Afro-Cubaans, Puertoicaans) gezelschap uit Brooklyn, New York. Kool AD, Heems en Dap hebben de laatste twee jaar indruk gemaakt met hun verfrissende mixtapes Shut Up, Dude! en Sit Down, Man! De zeer associatieve teksten (vele vreemde verwijzingen) en bizarre beats konden op veel bijval rekenen uit diverse hoeken. Hiphop met humor, zonder dat het echt plat of vervelend wordt. Op Relax vinden we een paar sterke oudere tracks terug en ook de nieuwe tracks zijn zeer de moeite waard. De single Michael Jackson (met hilarische clip) knalt uit de boxen en het drietal weet zich bijgestaan door niet de minsten. Yeasayer, Diplo, Vampire Weekend en El-P zijn slechts enkele namen die hun diensten verlenen op deze sterke rapplaat. Liefhebbers van de wat experimentelere hiphop moeten dit album zeker checken. (PvtV)

JILL SCOTT**Original Jill Scott From The Vault***(Hidden Beach/V2)*

Deze dame kan het allemaal: dichten, zingen en acteren. Haar optredens zijn stevast wervelende feelgoodshows. Afgelopen zomer verscheen haar vierde soloalbum The Light Of The Sun: een degelijk album met enkele uitschieters (Blessed en So In Love met Anthony Hamilton). Voor dit laatste album ging ze in zee met Warner Bros en brak met Hidden Beach Records dat haar groot gemaakt heeft. Dit leidde tot het nodige juridische getouwtrek en resulteert in dit verplichte album van niet eerder verschenen materiaal uit de periode 2000-2007. Mede doordat Jill Scott actief meegewerkt heeft, is dit een prima en los album geworden waarop de klasse van Jill volop te horen is zonder dat alles wat te zoetig wordt (zoals op haar soloalbums). Het blijft natuurlijk een raadsel waarom een perfecte song als bijvoorbeeld The Light uit de kluis opgediept moet worden, maar fijn dat we er nu van kunnen genieten. En zo is er nog meer. Zelfs met Bill Withers' grijsgedraaide evergreen Lovely Day in de poppy mix van DJ Jazzy Jeff komt Jill goed weg. (GH)

SEF**De Leven***(Topnotch/Universal)*

Eindelijk is de plaat van Sef uit! De titelsong De Leven is bekend van de film Rabat. En met gastoptredens van onder meer Hans de Booij, Willie Wartaal en Faberyayo is dit een bijzonder interessante plaat. Daarbij is dit een release van Top Notch, en je verwacht heel wat van deze plaat. De Leven opent met de uitstekende titeltrack. De hele plaat bevat muziek voor op de dansvloer met uiteraard een hoog JVT-gehalte. Dat geldt zowel voor de muziek als de lyrics. De appearance van Willie Wartaal is dan ook zeker op zijn plaats in de nummers Renaissance Man en Robot Sex. De laatste track van het album verdient nog een speciale vermelding want de bijdrage van Faberyayo is zoals we kunnen verwachten: creatief en lekker. (SMvE)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

World

BRATSCH**Urban Bratsch**

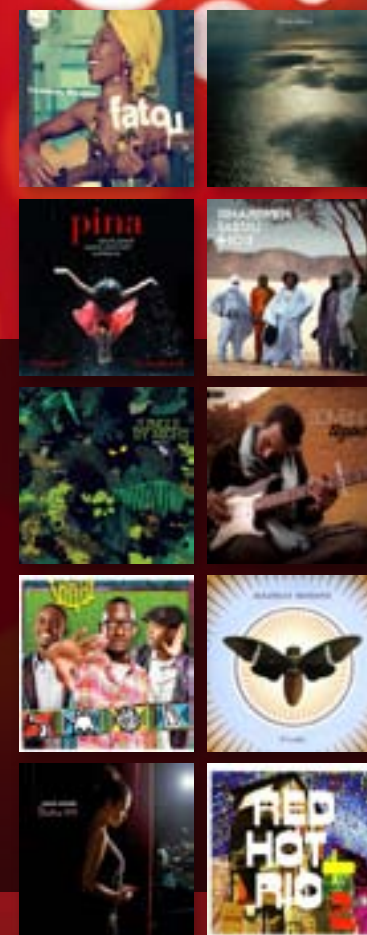
Virtuoos, levendig en origineel: al tientallen jaren lang staat Bratsch hierom bekend. De band is van oorsprong Frans en speelt Roma, zigeuner, klezmer en jazz. Met dit nieuwe album gaat Bratsch de stad in... Volgens de band zelf zijn sommige nummers op dit album totaal anders dan eerdere releases. Er zijn zelfs nummers bij die in het Frans worden gezongen. In ieder geval blijft een ding hetzelfde: Bratsch swingt als vanouds. (SMvE)

ORCHESTRE INTERNATIONAL DU VETEX**Total Tajine**

De muzikale mix die het Frans/Belgische collectief ons voorschotelt komt uit alle windstreken. De Cubaanse invloeden in Descarga Municipal worden afgewisseld met het aan de Balkan herinnerende Stare Mesto. Grootste gemene deler is altijd de hoofdrol van de dertienkoppige blazerssectie. Met verder accordeon en veel percussie in de gelederen kan er vooral veel gefeest worden. (JvR)

TOP 10 2011 WORLD

1. Fatoumata Diawara - Fatou
2. Amina Alaoui - Arco Iris
3. OST - Pina
4. Tinariwen - Tassili
5. Jungle By Night -
6. Bombino - Agadez
7. SMOD- Smod
8. Hazmat Modine - Cicada
9. Mayra Andrade - Studio 105
10. Various - Red, Hot & Rio 2

AMIRA

Amulette

(World Village/Harmonia Mundi)

Sinds haar debuut Rosa, dat Amira opnam met Mostar Sevdah Reunion, heeft de uit Sarajevo afkomstige zangeres niet stilgezeten.

Ze ontmoette jazzpianist Bojan Zulfikarpasic en ontdekte dat een jazzcombo haar ideale begeleidingsband zou moeten vormen. En zo geschiedde. Op het album Amulette komt haar talent mede dankzij hem tot volle wasdom. Haar donkerbruine stemgeluid past het beste bij een contrabas en een bevlogen virtuoos op de piano. Wellicht heeft ze de inmiddels overleden Ljiljana Buttler als grote inspirator gehad, de moeder van de gypsy soul, maar dat neemt niet weg dat Amira een geheel eigen stemgeluid heeft dat gehoord mag en zelfs moet worden. Luister maar naar de twee openingsnummers: Bele Ruze en Zemi Me Zemi. Hopelijk wordt ze nooit namens haar land naar het songfestival gestuurd. (RV)

GOTAN PROJECT

La Revancha Del Tango Deluxe / Best Of
(Bang/PIAS)

In februari 2002 weende ons troetelprinsesje Maxima verliefde tranen bij Carel Kraayenhof. Iets later lag het debuutalbum van Gotan Project, La Revancha Del Tango, in de winkel. Een betere toevallige promotie

kan je je niet wensen. Bijna tien jaar later is een groot deel van het oeuvre geremasterd leverbaar. De formaten vliegen je om de oren: dvd, cd en blu ray. Hoewel Gotan Project in het vervolg van haar carrière verschillende pareltjes op de markt heeft weten te slingeren, blijft het debuutalbum van een eenzame schoonheid: ingetogen loungetapijtjes met kippenvel opwekkende bandoneonpartijen. Opgepoetst klinkt La Revancha nog mooier en is het nog steeds verre van gedateerd. Nieuw is de uitgave van Tango 3.0 Live (op dvd en blu ray), opgenomen in het casino van Parijs. Prachtige videoprojecties en een nieuwe dwarsdoorsnede uit het repertoire. Fijn voor de donkere avondjes die inmiddels aangebroken zijn! (NR)

MDUNGU

Gambian Space Program
(Afro What/Rough Trade)

Zeer enthousiast waren wij over Afro What!?, het debuut van de Nederlandse

Afrobeatband Mdungu, twee jaar geleden. En nog blijer worden we van dit tweede album. Want door het vele toeren en de toevoeging van de uit de latin afkomstige

percussionist Ruben Montes is de reikwijdte van de band alleen maar vergroot. Gebleven zijn natuurlijk wel de West-Afrikaanse roots, geworteld in de mbalax, de kenmerkende stijl van Senegal en Gambia en hier benadrukt door de vocalen van de Gambiaanse zanger Ebou Gaye Mada. Maar het teruggeven van Bo Diddley's legendarische junglebeat aan de Afrikaanse ritmes in het titelnummer is wel de beste zet die Mdungu hier uithaalt. Veel aandacht voor de blazers, waardoor de vergelijking met Fela Kuti op de loer ligt, hoewel Mdungu zich niet laat verleiden tot ellenlange jams, maar behoorlijk gedisciplineerd binnen de songstructuur blijft. Het blijft wonderbaarlijk hoe dit grotendeels Nederlandse ensemble zich weet te vermommen in een authentieke Afrikaanse topband. (Jvr)

STAPELPLAATJES

YASMIN LEVY

Sentir Deluxe

Een speciale editie van haar meest recente album Sentir met als bonus een extra cd met drie niet eerder uitgebrachte tracks, akoestische versies van El Amor Contigo en Me Voy en een toegevoegd computergedeelte met een korte documentaire over de totstandkoming van het door Javier Limon (Mariza, Buika) geproduceerde album. Yasmin Levy zingt zowel in het Spaans als in het oude Ladino, ook wel Hebreeuws-Spaans genoemd. Het zijn liedjes uit het hart, poëtisch en zeer gevoelig. Yasmin Levy beschikt over een stem die kan troosten en een zaal kan verwarmen. Waar voor je geld! (RV)

VARIOUS

Original Sound Of Cumbia 48-79

De Colombiaanse muziekgeschiedenis begon ooit met de komst van Afrikaanse slaven die de kustgebieden bevolkten en met hun gezang en trommels de maat aangaven. Met de Spanjaarden en andere Europeanen kwamen daar melodische instrumenten als gitaar,

accordeon en klarinet bij. De cumbia was feitelijk geboren, maar pas in de jaren veertig van de vorige eeuw krijgt het als genre echt gestalte, naast overigens porro en vallenato, gedrieën mede verantwoordelijk voor het ontstaan van salsa. Het label Soundway stoffte tientallen oude cumbia- en porro-plaatjes af, sommigen enkel te vinden op 78-toeren, en brengen die nu uit op een rijkelijk gevulde dubbel-cd waarbij het feestgehalte hoog is, maar je ook kunt genieten van de leuke solo's, grappige vondsten en heerlijke ritmes. (RV)

MAIA VIDAL

God Is My Bike

Maia Vidal is een Amerikaans-Franse verrassing met een heerlijke debuutplaat. God Is My Bike bevat zelfgeschreven liedjes met originele instrumentatie. Pop, minimal music, folk, er is van alles te horen... Maar vooral haar stem is opvallend. Mooi, helder en subtiel. Ze zingt afwisselend in het Engels en het Frans. Soms wordt de luisteraar herinnerd aan Yann Tiersen of Keren Ann, maar toch heeft Vidal een heel eigen geluid. Een klein juweeltje! (SMvE)

ADRESSEN

CONCERTO

Utrechtstraat 52-60
1017VP Amsterdam
020 6235228
pop@concerto.nu

Vrouwensteeg 4-6
2312 BZ Leiden
071-5149689
leiden@platomania.nl

De Meent 116
3037 JS Rotterdam
010-4139175
rotterdam@platomania.nl

PLATO

Brinklaan 15
7311 LA Apeldoorn
055-5213580
apeldoorn@platomania.nl

Kleine Overstraat 33
7411 JH Deventer
0570-612539
deventer@platomania.nl

Haverstraat 54
7511 EX Enschede
053-4316167
enschede@platomania.nl

Oude Ebbingestraat 41-43
9712 HB Groningen
050-3135055
 groningen@platmania.nl

Klokensteeg 14
8011 XV Zwolle
038-4225354
 zwolle@platomania.nl

Voorstraat 35
3512 AJ Utrecht
030-2314601 (kantoor)
030-2310826 (winkel)
 utrecht@platomania.nl

www.platomania.nl

KROESE

Rijnstraat 31
6811 EW Arnhem
026-3705116
 kroese.arnhem@xs4all.nl

Molenstraat 126
Nijmegen
024-3221346
 kroese.nijmegen@planet.nl

www.kroese-online.nl

SOUNDS

Parade 66
5911 CE Venlo
077-3510625
info@sounds-venlo.nl

www.sounds-venlo.nl

VELVET MUSIC

Havik 7A
3811EX Amersfoort
033-4621065
 amersfoort@velvetmusic.nl

Maandereind 40
6711AD Ede
0318 615403
 ede@velvetmusic.nl

Boterstraat 10
1811 HP Alkmaar
072-5110455
 alkmaaar@velvetmusic.nl

Rozengracht 40
1016NC Amsterdam
020-4228777
 amsterdam@velvetmusic.nl

Vriesestraat 110
3311 NS Dordrecht
078-6141481
 dordrecht@velvetmusic.nl

Tolbrugstraat 12
4811 WN Breda
076-5212569
 breda@velvetmusic.nl

Oude Binnenweg 121A
3012 JC Rotterdam
010-4134423
 rotterdam@velvetmusic.nl

Nieuwe Rijn 34
2312 JE Leiden
071-5128157
 leiden@velvetmusic.nl

Voldersgracht 3
2611 ET Delft
tel. 015-2133020
 delft@velvetmusic.nl

www.velvetmusic.nl

COLOFON

Hoofdreductie

Bert Dijkman

Redactie

Jorn van der Linde, Dick van Dijk,
Henri Drost

Vormgeving

Eric-Jan Westen,
e.westen@westerstorm.nl

Druk

Drukkerij Sintjoris nv, Merendree
België

Medewerkers Niels Achtereekte,
Erik van Beek, Jos van den Berg,
Ronald Besemer, Benjamin van
Bienen, Frits Broekema, Cecile Bol,
Menno Borst, Appie Clermonts,
Peter van Cooten, Vic Van Cooten,
Erik Damen, Dennis Dekker, Jan

Doense, Henri Drost, Joost van den
Dungen, Hermen Dijkstra, Ruben
Eg, Sanna Marije van Elst, Willem
Jaap van Essen, Caspar Jacobs,
Barend Florijn, Liesbeth Glas, Edwin
de Haan, Gijs Hesselmans, Peter
Heuts, Raymond Janssen, Jan Jasper,
Albert Jonker, Katrien Lamers,
Martin Kikkert, Dries Klontje,
Stefan Koers, Martijn Koetsier, Wim
Koevoet, Marjan Kok, Stephan Lam,
Erik Mundt, Corné Ooijman, Han
Orsel, Bram Peeters, Marco van
Ravenhorst, Wiebren Rijkeboer,
Xander de Rond, Niek Roovers,
Peter Simmers, Martin Smeets, Jelle
Teitsma, Dick Tersteeg, Menno Valk,
Louk Vanderschuren, Jeroen Vedder,
Paul van 't Veer, Ruud Verkerk,

Cees Visser, Jesse Voorn, Jurgen
Vreugdenhil, Jan de Vries,
André de Waal, Michel Weber,
Jeroen Wierstra, Enno de Witt,
Wil Zenhorst.

Adres PlatoMania, Brinklaan 15,
7311 LA Apeldoorn
telefoon: 055-5791285,
fax: 055-5788103,
email: redactie@platomania.nl

Abonneren:

Stort 20 euro's op rekening
53.12.46.825 (ABN/AMRO) van
Plato Mania, (10 nummers). Onder
vermelding van naam en adres. Voor
Belgische abonnees is het 30 euro
voor 10 nummers i.v.m. hogere
portokosten.

Mania 284 verschijnt in februari 2012

Heavy

CHRIS CONNELLY

Artificial Madness

Singer-songwriter en ex-Ministry en Revolting Cocks-zanger Chris Connely laat zich van een veelzijdige kant horen op zijn gloednieuwe album. Daarop stevige en hoekige hardrock, waarbij hij nergens het popelement uit het oog verliest. Zijn nummers zijn soms donker en meeslepend, maar aan de andere kant ook bijna weer bombastisch te noemen. Dikke riffs, met vrij veel melodie en daar haaks op de hoekige spreekstem van de Schotse zanger. (JVo)

CYNIC

Carbon-Based Anatomy

Na Re-traced uit 2010 brengt Cynic met Carbon-Based Anatomy wederom een ep uit met nieuw materiaal. Verdeeld in drie songs en drie intermezzo's laat deze ep duidelijk horen dat de groep steeds verder van haar oorspronkelijke geluid en de metal afdwaalt. De band zoekt het tegenwoordig meer in ambiente structuren en laat de grunt consequent achterwege. Met name het schitterende titelnummer maakt echter duidelijk dat Cynic nog steeds een klasse apart is. (DK)

DEEP PURPLE

With Orchestra - Live At Montreux 2011

Deep Purple maakte met haar Concerto For Group And Orchestra een redelijke blauwdruk voor elke band die een orkest in de arm nam. In Montreux is het orkest slechts een aanvulling op de toetsenpartijen en zal daardoor weinig mensen tegen zich in het harnas jagen, het is een leuke variatie in nummers die we vaker tegenkomen. Zo knallen Knocking At Your Backdoor en Perfect Strangers, klinken nummers als Strange Kind Of Woman en het minder frequent te horen Maybe I'm A Leo gewoon top en komen ook latere nummers waaronder het fraaie Rapture Of The Deep prima uit de verf. Prima gemusiceerd, lekker klinkend en mede doordat niet verbloemd is dat Gillan niet alles meer haalt een prima live feel. (HDI)

ZWARE JONGENS

AUTUMN

Cold Comfort

(Rise Above/Rough Trade)

Met Cold Comfort beweegt Autumn weer een stap verder weg van de metal en richting atmosferische rock. Alleen de heavy gitaarriffs en het nummer Changes For The Bitter herinneren aan zwaardere tijden. Wie daar een probleem mee

heeft, moet maar eens luisteren naar opener The Scarecrow, waar op een werkelijk sublieme manier alle bandleden hun entree maken en samen het nummer naar grote hoogten stuwten. De doomy sfeer van deze song hangt over het hele album, met hier en daar een catchy refrein als prettige tegenhanger. Marjan Welman zingt met een stuk meer zelfvertrouwen dan op Altitude (haar debuut met Autumn), maar de productie schiet op dit punt nog wat te kort. Haar zang lijkt soms een beetje los te staan van de muziek en onnodig veel passages bevatten dubbele zangpartijen. Cold Comfort wordt in een mooie digipack aan de man gebracht. (MKI)

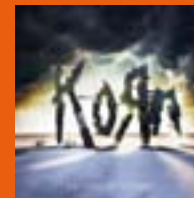
BLACK BOTTLE RIOT

Black Bottle Riot

(Suburban)

'Stay Hungry For Rock 'n Roll' staat er prominent op het debuut van Battle Bottle Riot. Dan weet je meteen dat dit viertal uit Nijmegen Rockcity het hart op de juiste plek heeft. Veel jaren zeventig helden zoals Lynyrd Skynyrd, ZZ Top en

Led Zeppelin hoor je terug in de muziek, maar ook echo's Danko Jones en Black Crowes. Niet heel erg verrassend, maar wel heel erg lekker en zwaar verslavend. En niet alleen in de uptempo nummers, maar ook als er gas terug wordt genomen zoals in het sterke Little Things. Door het vele optreden in de afgelopen jaren hoor je dat de leden van Black Bottle Riot goed op elkaar zijn ingespeeld. Ook weet de band dat het met de o zo belangrijke zanger wel snor zit, thumps up Simon. Kan zo in het rijtje De Staat, Automatic Sam, Dead Man's Curse en Shaking Godspeed. (ED)

KORN

Path Of Totality

(Roadrunner)

Dubstep is de nieuwe metal, riep Korn onlangs. Get Up, in samenwerking met de fameuze dubstepproducer Skrillex, was al een eerste aanzet en dat leek naar meer te smaken. Want dit hele album staat er vol mee. Korn is aan het

experimenteren en minder aan de heavy gitaren. Ze zijn er zeker nog wel en nog steeds zo lomp en hoekig als we van de band kennen, alleen de verpakking is anders. Het nu-metal geluid is nagenoeg verdwenen, maar toch weet de groep de vibe van de laatste albums in stand te houden. Al is het alleen maar om de vocalen van frontman Jonathan Davis, die met het idee voor het dubstepalbum kwam. Het album is wel een stuk trager dan eerdere albums, bevat veel meer electronica en op sommige punten ook stukken melodieuzer. Naast Skrillex staan er ook drie tracks op van het Nederlandse producerstrio Noisia. Een schok misschien voor de fans, maar zeker de moeite waard. (JVo)

DEVIL'S BLOOD

Thousandfold Epicentre

(Soulfood/Suburban)

<http://www.platomania.eu/album/2060546/thousandfold-epicentre-digi-/devil-s-blood>
Na het zinderende debuut The Time Of No Time Evermore uit 2009 verwierf The Devil's Blood voornamelijk faam in het buitenland. Jammer en onterecht. Ik was volkomen bedweld door de muziek van de Brabanders en was vol overtuiging het onheilige linkerpad ingeslagen. Met de nieuwe plaat The Thousandfold Epicentre heeft The Devil's Blood haar muziek met succes uitgediept en verbreed. De occulte thematiek cirkelt als vanouds om het heilig vrouwelijke en het individu als epicentrum van het universum. Muzikaal wortelt de band nog steeds diep in de psychedelica en de progressieve rock van pakweg veertig jaar geleden, maar er wordt meer en vaak langdurig geëxperimenteerd. Zangeres Farida is daarin de absolute uitblinker. Zij is de King Diamond van de (hard)rock en een van de weinige vrouwelijke zangeressen die mij kippenvel bezorgt. The Devil's Blood verdient nationale erkenning. Ik ben toch niet de enige die deze prachtige muzikale verleiding voelt? (MV)

GLASS HAMMER

Cor Cordium

Voor elke Yes-fan die het er nog steeds absoluut niet eens is dat zanger Jon Anderson uit de progdinosauriër is gegoooid bestaat er nu een prima alternatief. De nieuwe van Glass Hammer, Cor Cordium, klinkt namelijk meer Yes dan Yes tegenwoordig! Dat begint al met de zang van Jon Davison die niet als twee druppels water maar meer als twee watervallen lijkt op die van de originele Jon. Dan valt op dat gitarist Alan Shikoh of een broer, zoon of bastaard is van Yes' snarenplukker Steve Howe, precies dezelfde aanslag en riedeltjes. Maar bovenal ligt het aan de composities die oerleden Steve Babb en Fred Schendel hebben gepend: geheel en al in de stijl van het grote voorbeeld en bovendien een groeibriljantje: hoe meer je Cor Cordium draait hoe fijner die plaat en vooral de vier epics van tien en achttien minuten worden. (AdW)

SICK OF IT ALL

Nonstop Rerecordings

Het mag bijzonder heten wanneer je als groep na 25 jaar nog steeds bij elkaar bent in dezelfde samenstelling. Dat wordt dan ook op een passende manier gevierd met dit greatest hits album. Maar wacht eens even!... dit is niet zomaar een makkelijke compilatie die is samengesteld op een schijfje. Alle nummers zijn namelijk opnieuw opgenomen en hier en daar iets bijgeschaafd en verbeterd. Alles klinkt hier door vele male harder en nog beter dan op de eerdere studioalbums. (MKok)

SLIPKNOT

Iowa 10th Anniversary Edition

Iowa mag toch zeker gelden als het doorbraakalbum van Slipknot. Een verrassend album, want de band pakte hier tien jaar geleden heftiger en donkerder mee uit dan daarvoor. En dat is prijzenswaardig. De plaat heeft de tand des tijds prima doorstaan. De agressie en waanzin zijn tijdloos. Uiteraard weten band en platenlabel dat elke geïnteresseerde het album al in de kast heeft liggen, dus is de plaat voorzien van een extra live-cd en dvd. De kwaliteit van de opnames is niet zo superieur als op de eerder verschenen dvd, maar geeft wel aan hoe de band haar venijn in live weet over te brengen. De dvd geeft meer achtergrond over het maken van Iowa. Uiteraard blijft het overlijden van bassist Paul Gray niet onbesproken. Een interessant setje! (NA)

ZWARE JONGENS

KRUX

III - HE WHO SLEEPS AMONG THE STARS

(GMR/Bertus)

Met een bijna plechtige lustrumfrequentie komt het Zweedse Krux met een nieuwe plaat. Na I (2002) en II (2006) is er nu III - He Who Sleeps Amongst The Stars. Krux is de band rondom Leif Edling, de man die al jaren de scepter zwaait bij het Zweedse Candlemass. En Edling heeft in Krux een waar sterrenensemble om zich heen verzameld dat op He Who Sleeps Among The Stars prachtige en traditionele Zweedse doom metal speelt. De eloquente, statige sound wordt soepel gehouden door de warme seventies keyboards van Carl Westholm. Verder staat Krux voor superieure kwaliteit, epische nummers en dreigende riffs waarin de degelijke en grofkorrelige schuurpapierstem van Mats Leven het juiste venijn geeft. De hoofdrol is echter weggelegd voor Opeth-gitarist Fredrik Akesson met fris, origineel spel en prachtige solo's. Doom metal is een strak afgebakend genre, maar Krux geeft het nieuw elan. (MV)

NIGHTWISH

Imaginaerum

(Nuclear Blast/PIAS)

Als fan is je geduld even op de proef gesteld (vier jaar), maar je kunt gerust zijn: Nightwish klinkt overtuigend op deze nieuwe plaat. De heren en dame zijn hoorbaar geïnspireerd te werk gegaan binnen de grenzen van hun stijl. En geen betere tijd dan deze om een nieuw album van de band te horen natuurlijk. De volle sound van Nightwish heeft immers al vaker als een warme deken gewerkt voor wie van bombastische gothic metal houdt. Zo ingetogen als de plaat begint met Taikatalvi, zo breed en pompeus zijn Storytime (de eerste single), Scaretale en Last Ride Of The Day. De melodieën slepen je gauw mee, opgejaagd door stampende gitaren. De band haalt weer alles uit de kast: orkesten, koren, zangers, zangeres; zelfs hier en daar een inheems instrument. En niet te vergeten melodieuze metal, want dat blijft toch de core business. Met een flinke knipoog naar Rammstein hier en daar, en dat staat de band zeker niet verkeerd. Imaginaerum luistert weg als een heftige musical zonder genade voor tere zieltjes. (NA)

VENOM

Fallen Angels

(Spinefarm/V2)

Fallen Angels is de dertiende studioplaat in zo'n dertig jaar van Venom. Stilistisch is Venom in al die jaren niet zo ver van de paden afgetreden ondanks alle bezettingswisselingen en andere toestanden in de band. Fallen Angels kan wat dat betreft zo twintig jaar geleden opgenomen zijn. Voor de een is dat een pluspunt, namelijk een authentieke Venom, voor de ander is er van enige ontwikkeling geen sprake. Het Motorhead-syndroom zullen we maar zeggen... Toch is Fallen Angels - let ook eens op het titelnummer! - het zeker waard om de vooroordelen eens opzij te zetten, aangezien het net als de laatste platen van Venom gewoon een prima schijf is met dertien goede stukken en dit kan niet van alle metalbands gezegd worden... (HDi)

ZWARE MEIDEN

TARJA TURUNEN & HARUS

In Concert Live At Sibelius Hall

(Edel/V2)

Sinds haar spraakmakende breuk met Nightwish in 2005 bouwt Tarja langs twee lijnen aan een solocarrière. Enerzijds houdt ze haar oude publiek in het oog met cd's als My Winter Storm en What Lies Beneath. Anderzijds werkt ze aan diverse

klassieke projecten, die het vooral op haar thuismarkt uitstekend doen. Met de donkerste dagen in aantocht is de release van deze live-opnamen uit 2009 met talrijke kerstliederen niet van enig opportunisme gespeend. De drie mannen (gezamenlijk Harus) die haar begeleiden zorgen voor een indrukwekkend geluid, waarbij vooral de combinatie van een machtig kerkorgel en Tarja's prachtige stem imponeert. (MKi)

NEMESIA

The Quiet Resistance

(Napalm/Rough Trade)

Nemesia heeft Joost van den Broek (ex-After Forever) binnengehaald om het album een zwaardere sound mee te geven. Dat is zeker gelukt. Ondanks dat dit al hun derde plaat is, lijkt Nemesia op The Quiet Resistance nog steeds zoekende

naar het perfect zittende muzikale jasje. Soms springen ze iets te nadrukkelijk op de bagagedrager bij Evanescence (I Live) of Within Temptation (Whenever). Maar Stay With Me en Caught In The Middle zijn simpelweg door hun melodische ijzersterke rocknummers. Als toetsenist Lasse Dellbrugge zijn elektronica in de strijd gooit op Release Me en vooral 2012, beleeft The Quiet Resistance zijn meest interessante momenten. De eerste oplage bevat de in het Duits én Engels gezongen bonustrack Allein, met een hoofdrol voor de zanger van een Rammstein-coverband. (MKi)

DISTURBED

The Lost Children

The Lost Children is het eerste album van de mannen uit Chicago dat bestaat uit een compilatie van b-sides en rarities uit het elfjarig bestaan van de band. Er staan twee nog niet eerder uitgebrachte tracks op deze zogenaamde B-plaat: Mine en 3. De rest is door de jaren heen toegevoegd aan limited edition albums. Ook al gaat het om nummers die de reguliere studioalbums niet hebben gehaald, ze staan als een huis! Bovendien bevat The Lost Children, zoals we gewend zijn van Disturbed, ook weer een supercover. Dit keer Midlife Crisis van Faith No More. Zeker geen kastvuil! (MKok)

SONATA ARCTICA

Live In Finland

Veel smakelijker kan je het als Sonata Arctica-fan nauwelijks geserveerd krijgen. Op de eerste dvd een voorbeeldige en volledige registratie van hun concert op 15 april 2011 in thuisstad Kemi, inclusief een akoestische break van drie nummers. Op de tweede dvd vier nummers uit 2009, twee documentaires, drie video's, akoestische beelden uit Milaan en nog veel meer. Daarmee moet bijna alles van deze band wat de afgelopen jaren enigszins fatsoenlijk op band is vastgelegd, hier terug te vinden zijn. Ook deze release op Nuclear Blast leidt tot de nodige keuzestress, want Live In Finland verschijnt als 2dvd, 2cd (en als combo), blu ray en vinyl. (MKi)

LUISTER TRIPS

AA BONDY

Believers

ONE PUNCH PETE

LEFTIES SOUL CONNECTION

One Punch Pete

ARE YOU A LION

Are You A Lion

LORRAINVILLE

You May Never Know What Happiness Is

ATLAS SOUND

Parallax

SVEN HAMMOND SOUL

The Apple Field

CHAGALL

Chagall

DRC MUSIC

Kinshasa One Two

LULU GAINSBOURG

From Gainsbourg To Lulu

THE ROOTS

Undun

Symfo

MAN-EATING TREE

Harvest

Met zoveel concurrentie in eigen (Fin)land en daarbuiten, getuigt het van de nodige moed om nog maar eens een nieuwe progmetalband op te richten. The Man Eating Tree slaagt door hun slepende metal

niet al te eendimensionaal aan te vliegen en daarmee op de grote hoop te belanden. Ze zijn bij vlagen nog het best te typeren als een gruisige variant op Riverside. Een limited digipack is leverbaar, met making of dvd. (MKi)

ARENA

Seventh Degree Of Separation

(Bertus)

Clive Nolan had de afgelopen jaren zijn handen vol aan de opera Caamora, die hij in diverse landen op de planken bracht. Met Pepper's Ghost uit 2005 als meest recente werk, leek Arena als band langzamerhand verdampt te zijn. Het eerste goede teken was echter de terugkeer van bassist John Jowitt op het oude nest (hij verliet er zelfs IQ voor). Met nieuwe zanger Paul Manzi was de line up weer compleet en The Seventh Degree Of Separation is het beste bewijs dat er weer volop leven in de band zit. Lange epics zijn een zaak van het verleden, het langste nummer Catching The Bullet klokt nog geen acht minuten en de overige twaalf songs blijven zelfs onder de vijf minuten steken. Gebleven is de typische volle sound en de goed in het gehoor liggende songs. Grotendeels verdwenen zijn de epische solo's en instrumentale passages. Het is vraag of deze kunst van het weglaten door iedere fan gewaardeerd zal worden. De limited edition digipack komt met making of dvd. (MKi)

NEAL MORSE

Testimony 2 Live In LA

(Century Media)

Terwijl de C van CDA steeds meer verbleekt, de paus dikwijls onzichtbaar blijft en de kerk leegloopt, blijft de Amerikaanse progrocker Neal Morse het licht zien. De productie van deze new born Christian kent geen grenzen.

Met Transatlantic maakt hij een geslaagde doorstart met nieuw werk en tournees, solo leverde hij afgelopen voorjaar het zeer indrukwekkende Testimony 2 af. Dat vormt een half jaar later de hoofdmoot van een nieuw live-document van ruim drie uur (cd/dvd), waarop verder onder meer delen van Testimony 1 en Sola Scriptura zijn te vinden. Morse en zijn zevenkoppige band met o.a. de weergaloze drummer Mike Portnoy en bassist Randy George spelen onafgebroken de sterren van de hemel in een klein zaaltje in Morse's vroegere thuishaven L.A. Het lukt het gezelschap opnieuw om de studioversies te overtreffen. Hoe? Nog meer power, passie, instrumentaal geweld en ijzersterke koortjes. Kerk en staat dienen gescheiden te blijven maar God en muziek gaan fantastisch samen. Een van de betere live-platen van dit jaar. (WK)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E

Movies

BALADA TRISTE DE TROMPETA

Regie: Alex De La Iglesia

Gitzwarte Spaanse horrorfilm over twee clowns die vechten om de beeldschone acrobate Natalia. Javier is de vrolijke, maar van binnen zeer gewelddadige en Sergio de sullige trieste en in eerste instantie goede clown. Zodra Natalia toenadering zoekt tot Sergio breekt de beer los. Uiteindelijk vlucht Sergio voor Javier, maar nadat hij in het bos in een diepe kuil terecht komt verandert hij in een wild beest dat op zoek gaat naar zijn prooi. Op dat moment komt generaal Franco in het spel en blijkt de film tevens een satirische blik te werpen op de meest chaotische periode in de Spaanse geschiedenis. De strijd tussen de twee clowns is een metafoor voor de gruwelijkheden onder het regime van Franco. Een film voor mensen met een sterke maag en in het bijzonder liefhebbers van bands als Slipknot en Gwar. (RV)

BORGEN

Na de zeer succesvolle Deense series The Killing 1 en 2 en Those who kill is Borgen wederom een fenomenale serie. In deze serie gaat het niet om het oplossen van moorden maar om carrière, machtswellust, concurrentie, politieke intriges, hongerige pers en bovenal over spindoctors en hun rol tussen pers en politiek. We volgen politiek leider Birgitte Nyborg die onverwachts verkozen wordt tot eerste vrouwelijke premier van Denemarken, maar er al snel achter komt dat haar nieuw verworven rechten en plichten hun tol eisen van haar privéleven en haar dierbaren. Met o.a. Sidse Babett Knudsen, Mikael Birkkjær en Birgitte Hjort Sørensen. Volgens de BBC dé nieuwe hit die je gezien moet hebben. (Red)

EL BULLI

Regie: Gereon Wetzel

De stijl van topkok Ferran Adrià – volgens velen de beste, meest vernieuwende en meest gestoorde chef ter wereld – is avant-garde en experimenteel. Zes maanden per jaar is zijn restaurant El Bulli gesloten en trekken hij en zijn personeel zich terug in Adrià's kooklaboratorium. Deze film volgt de intense voorbereidingen tot in minuscule toch liefdevolle details

tot eindelijk de avond van de heropening is gekomen. In het experimenteerproces wordt ieder ingrediënt, van de eerste ingeving tot het uiteindelijke gerecht, opnieuw bekeken. Welk nieuw gerecht is er te maken met zoete aardappel? Smaak en textuur worden systematisch geanalyseerd: door te koken, roosteren, bakken, stomen – vacuüm zuigen, opbollen, vriesdrogen – en vervolgens te proeven. Bij El Bulli gaat het erom dat je iets voelt, iets ervaart. In de woorden van Adrià: 'Hoe meer verwarring, hoe beter.'

KIJKTIPS

ARRIETTY

Regie: Hiromasa

Yonebayashi

Arrietty, de nieuwste film van Studio Ghibli (makers van Oscarwinnaar Spirited Away), gaat over een kleine familie van

'leners', die onder de vloer leven van een prachtig herenhuis, gelegen in een buitenwijk van Tokio. Arrietty, een veertienjarig meisje ter grootte van een mensenduim, en haar identiek kleine ouders wonen al jarenlang in het huis van twee oude dames, die niets van hun bestaan afweten. De familie overleeft door te 'lenen': kleine beetjes gas om te koken, stukjes hout om een stoel van te maken en een suikerklontje om van te snoepen. Maar nooit teveel, omdat het anders kan gaan opvallen. Op een dag komt het twaalfjarige jongetje Sho bij de oude dames inwonnen, omdat hij wacht op een urgente medische behandeling in de stad. De ouders van Arrietty hebben er bij haar altijd op aangedrongen dat ze nooit door grote mensen gezien mag worden; in dat geval moet de kleine familie verhuizen. Maar de avontuurlijke Arrietty is eigenwijs, en Sho ziet haar per ongeluk tijdens één van haar tripjes door het huis. Dat is het begin van een bijzondere vriendschap tussen het grote jongetje en het kleine meisje... (ParadisoFilm)

HOWL**Regie: Rob Epstein & Jeffrey Friedman**

De beatgeneratie kreeg in 1957 gestalte met het verschijnen van Jack Kerouac's bestseller *On The Road* (de film komt spoedig), maar reeds een jaar eerder verscheen daarvan reeds de blauwdruk in de vorm van het gedicht *Howl* van Allen Ginsberg. Dit mythische gedicht dat gezien kan worden als één lange hallucinerende zin zorgde destijds voor veel opschudding. Het bevatte diverse obscene passages, openlijke verwijzingen naar drugs en homoseksualiteit, maar vooral literair bevroren taal van een natuurtalent en een visionair. Speciaal voor de film *Howl* werd een aantal waanzinnige animaties ter illustratie van

het gedicht gemaakt. Binnen de fragmentarische documentairstijl werkt dit uitstekend, maar de rode draad van de film is toch de rechtzaak tegen de uitgever Lawrence Ferlinghetti waarin we o.m. John Hamm (*Madmen*) als advocaat zien. (RV)

KINGS OF PASTRY**Regie: Chris Hegedus & D.A. Pennebaker**

Eens in de drie jaar strijden zestien banketbakkers om de beste Chef de Pâtissier van Frankrijk te worden. De prijs die wordt toegekend door de Meilleur Ouvrier France (MOF) win je echter niet zomaar eventjes. Vele maanden training en voorbereiding gaan eraan vooraf in de wetenschap dat alles voor je neus kan instorten op de dag des oordeels. De film volgt Jacquy Pfeiffer, de oprichter van Chicago's French Pastry School. Als enige niet in Frankrijk werkende chef zien we hem in de laatste dagen voor zijn vertrek en leven we met hem mee tijdens de drie dagen die de test duurt. Elke dag krijgen ze een andere opdracht, met als apotheose het suikerwerkstuk dat de finale vormt van een zenuwslopende competitie. Wanneer zijn werk en vooral dat van zijn nog talentvollere buurman in elkaar zakt springen spontaan de tranen in je ogen. (RV)

LA CONQUETTE**Regie: Denis Podalydes**

President Nicolas Sarkozy ziet een belangrijke fase uit zijn leven terug in deze licht satirische, maar vooral realistische film van Denis Podalydes. We kenden reeds *Il Divo* over premier Andreotti, *The Queen* en diverse Nederlandse televisiedrama's over politici en het koningshuis, maar in Frankrijk was dit nog niet eerder vertoond. *La Conquete* is een reconstructie van de strijd om het presidentschap zoals die zich tussen 2002 en 2007 voltrok. De tijd van Jacques Chirac en zijn rivaal Dominique de Villepin. Er ontspint zich een machtspeel waarin vuile trucs en mediamanipulatie niet worden geschuwd en waarin Cecilia, Sarko's vrouw een niet onbelangrijke bijrol speelt. Zij brengt hem tot razernij, maar de vechtjas in hem overwint uiteindelijk, om er in een later stadium doodleuk vandoor te gaan met een lieflijk zangeresje. Een meeslepende film die genadeloos het karakter van Sarkozy blootlegt, zonder dat de acteur echt goed lijkt. Knap! (RV)

KIJKTIPS**BLUE VALENTINE****Regie: Derek Cianfrance**

Maar liefst twaalf jaar deed regisseur Derek Cianfrance erover om *Blue Valentine* te maken, twaalf jaar waarin het project met vele financiële en

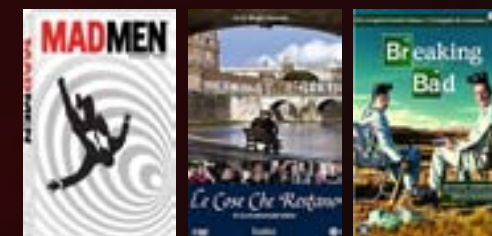
artistieke tegenslagen te kampen had. Ironisch gezien bevestigt dit echter het belangrijkste thema in *Blue Valentine*: de tijd. Kan romantiek de tand des tijd doorstaan? *Blue Valentine* toont de prille hoopvolle liefde tussen Dean (Ryan Gosling) en Cindy (Michelle Williams) en de emotioneel explosieve laatste dagen van hun relatie, zonder te vervallen in romantische clichés. De tussentijd van ongeveer vijf jaar wordt aan onze verbeelding overgelaten, wat resulteert in een ijzersterk liefdesverhaal waarin het soms pijnlijke verschil tussen begin en eind centraal staat. Daarnaast schoot Cianfrance bewust het eerste deel op 16mm, en koos hij voor het tweede deel rauwer digitaal beeld, om deze scènes vervolgens naast, en tegenover elkaar te zetten. Als slagroom op de taart worden de hoofdrollen vertolkt door twee van de grootste beloften van dit moment, Gosling en Williams, die met hun sprankelende chemie en overtuiging al onze harten beroeren en breken. (KL)

**TOP 10 2011
MOVIES****FILMS:**

1. *Biutiful*
2. *Il Conformista*
3. *Submarino*
4. *El Secreto De Sus Ojos*
5. *Norwegian Wood*
6. *King's Speech*
7. *Serge Gainsbourg: Vie Heroique*
8. *Kids Are All Right*
9. *Social Network*
10. *L'illusioniste*

**TOP 5 2011
SERIES & DOCU'S****SERIES:**

1. *Mad Men*
2. *Le Cose Che Restano*
3. *Breaking Bad*
4. *Borgen*
5. *Treme*

DOCU'S:

1. *Exit Through The Gift Shop*
2. *Armadillo*
3. *Pina Bausch Box*
4. *Stand Van de Zon, Maan, Sterren*
5. *Benda Bilili*

SINS OF MY FATHER**Regie: Nicolas Entel**

Pablo Escobar was een schurk in hart en nieren. De drugsbaron groeide uit tot de machtigste man van Colombia en het had weinig gescheeld of hij had het zelfs tot president gebracht. Zijn politieke tegenstanders legden echter feilloos het kwaad bloot en nagelden hem met woorden aan de schandpaal, met als gevolg dat minister van justitie Rodrigo Lara Bonilla en de charismatische presidentskandidaat Luis Carlos Galan genadeloos uit de weg werden geruimd. Pablo Escobar was ook een familieman en was loyaal aan de allerarmsten in de samenleving, maar op de brute moorden was slechts één antwoord mogelijk: hij werd met gelijke munt terugbetaald en stierf in 1993. In deze documentaire zien we zijn zoons die in

eerste instantie zeiden hem te zullen wreken, maar uiteindelijk tot inkeer zijn gekomen en toenadering zoeken tot de zoons van eerder genoemde politici voor een verzoenend gesprek. Indrukwekkend! (RV)

DE SMAAK VAN DE ZIEL**Regie: Robbert So Kiem Hwat**

Als Erik van Loo – de huidige chef-kok en eigenaar van restaurant Parkheuvel in Rotterdam – aan aardappels denkt, denkt hij altijd aan de aardappelsoep van zijn vader, een slager uit Limburg. Die soep maakt hij nu zelf eigenlijk net zo. Hij moet het alleen wat geraffineerder afwerken om het in Parkheuvel te kunnen serveren. Cees Helder, de chef die als eerste Nederlander een derde Michelinster kreeg, was zijn voorganger. Helder deed de zaak over toen die op zijn hoogtepunt was, en denkt met grote weemoed terug aan het laatste stukje kalfsvlees dat hij daar klaarmaakte. De derde sleutelfiguur in deze documentaire over koken als kunst, smaak en diepgevoelde emoties is meesterproever Paul van Craenenbroeck, van wiens oordeel het krijgen van een Michelinster afhangt. Geur en smaak kan een film niet overbrengen, maar de sprekende fotografie, die veel gebruik maakt van close-ups, probeert de beleving toch zo tastbaar mogelijk te maken. (Red)

SOURCE CODE**Regie: Duncan Jones**

Militair Colter Stevens (Jake Gyllenhaal) wordt met een schok wakker in een trein op weg naar Chicago. Hoewel de passagiers hem lijken te kennen heeft hij geen idee waar – of wie – hij is. Het laatste wat hij zich herinnert is een helikoptermisatie in Irak. Nu zit hij in het lichaam van iemand anders, maar voor hij iets kan doen vernietigt een bomexplosie het complete treinstel en alle passagiers. Vlak na de treinexplosie komt Colter bij in een isolatiekamer, ingesnoerd op een stoel in zijn militaire gevechtstenu. Hij heeft nog steeds geen idee wat hem overkomt, behalve dat hij toegesproken wordt door commandant Carol Goodwin (Vera Farmiga). Zij stelt hem kalm een paar vragen waar Colter tot zijn verbazing het antwoord op weet. Dan komen computers tot leven en is Colter plots weer terug in de trein. Op exact hetzelfde moment als de vorige keer, voortrazend richting Chicago. Colter ontdekt dat hij zich in een simulator moet bevinden en net zo vaak de aanslag mee moet maken tot hij weet wie de dader is. (E One)

KIJKTIPS**BOBBY FISCHER AGAINST THE WORLD****Regie: Liz Garbus**

De openingsfilm dit jaar op het Sundance Film Festival, sectie documentaire, is een vlotjes gemonteerde

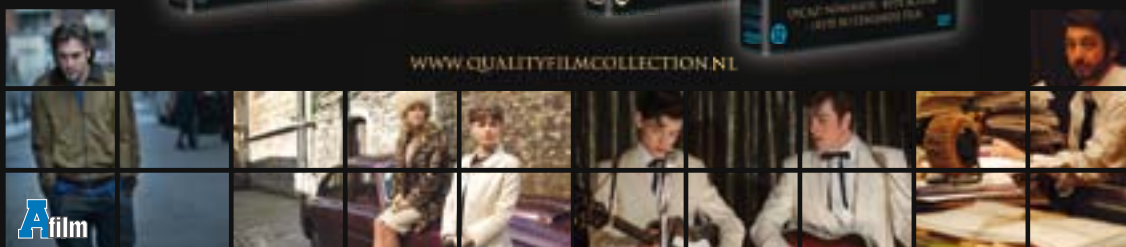
aaneenschakeling van historisch beeldmateriaal afgewisseld met commentaar hierop vanuit het heden van kringen rondom de Amerikaanse Bobby Fischer, de schaker wiens reputatie de mythische proporties zelfs ontsteeg. Een rockster, compleet met onberekenbaar gedrag en daardoor natuurlijk voer voor het journaal waar Fischer nu juist zo'n hekel aan had. Na die levensbepalende partij in 1972 tegen de Rus Boris Spasski, die door de malle fratsen van beide deelnemers eindeloos leek te gaan duren met z'n vierentwintig partijen (maar voortijdig werd beslecht ten faveure van Fischer) bleef hij, met zijn talent voor paranoïa levenslang voortvluchtig, triestig genoeg zelfs uitmondend in antisemitie (terwijl zelf joods) en anti-Amerikaan. Hoe het zover heeft kunnen komen, is overzichtelijk en leerzaam geconstrueerd door de vaak gelauwerde documentairemaakster Liz Garbus. (A)

NU VERKRIJGBAAR OP DVD**QUALITY FILM COLLECTION****KWALITEITSFILMS VOOR EEN SCHERPE PRIJS**

€6,- PER STUK
2 VOOR
€10,-

WWW.QUALITYFILMCOLLECTION.NL

AUTUMN GOLD

Regie: Jan Tenhaven

Nooit te oud om te sporten, maar dat iemand van 93 nog de 100 meter loopt is toch wel zeer opmerkelijk. In de documentaire Autumn Gold zien we vijf atleten die zich voorbereiden op de open Finse Kampioenschappen waarbij ze in hun leeftijdscategorie mee kunnen strijden om de titel op diverse onderdelen: discuswerpen (door een man van honderd jaar!), hoogspringen en kogelstoten. De liefde voor de sportbeoefening

staat voor hen hoog in het vaandel. Ze willen niet wegwijnen in een flatje en hun dagen slijten voor de televisie. Een bijzondere film en een inspiratiebron voor iedereen die van sport houdt. (RV)

STEAM OF LIFE

Regie Jonas Berghall & Mika Hotakainen

De sauna is voor Finnen meer dan een plek om lekker te zweten en de bloedsomloop te stimuleren. Het is bij uitstek de plek om je diepste zieleroerselen te ventileren aan degene waar je op dat moment de sauna mee deelt. Het zijn voornamelijk mannen in deze documentaire en ze tonen hun kwetsbaarheid op vaak ontroerende wijze. Zo vertelt een dikke man snikkend zijn jeugdtrauma, een ander juist hoe hij na de drank en de drugs een gezin stichtte en nu dankbaar is voor het moment dat hij het licht zag. Meelijwekkend is het verhaal van de vader die huilt om zijn gestorven kind, de helft van een tweeling. Zittend met een flesje bier gooien ze water op de hete stenen en of dat nu in een mooie houten sauna of een oude caravan is, dat maakt in feite niks uit. We zien zelfs een sauna in een in onbruik geraakte telefooncel, maar daar past slechts één persoon in. Een zeer aandoenlijke documentaire. (RV)

KIJKTIPS

TREE OF LIFE

Regie Terrence Malick

Een geschiedenis kan op vele manieren verteld worden, maar het script voor de film Tree Of Life van Terrence Malick (Badlands, Days Of

Heaven) wijkt duidelijk af van de gangbare verteltrant en is in meerdere opzichten anti-Hollywood. Het is een uitsnede van het gezinsleven in het Amerikaanse zuidwesten in de fifties. De onschuld van het kinderleven afgezet tegen de grote mensen maatschappij, maar ook de natuur tegenover de deugd, de microkosmos tegenover de macrokosmos. In de film volgen we Jack die terugdenkt aan de moeizame relatie met zijn vader en nog altijd rouwt om het heengaan van zijn broer. Ook zien we hoe de machtsverhouding binnen het gezin ligt. Als metafoer is aan het begin van de film te zien hoe de aarde is ontstaan en de natuur haar eigen wetten heeft. Malick heeft de regie strak in handen, maar laat de acteurs heel natureel spelen, zelfs Brad Pitt slaagt erin om zijn blanke pit ruwe bolster imago van zich af te gooien en gewoon in al zijn hardheid een realistische vaderfiguur neer te zetten. Tree Of Life is een meesterwerk met poëtische en indringende beelden, hoewel het even duurt voordat alles op z'n plaats valt. (RV)

THE JACQUES TATI COLLECTION

Goedkoop zijn zijn films nooit, maar deze keer wordt daarop een uitzondering gemaakt. Voor een vriendenprijsje koop je nu drie van Tati's meesterwerken en dat weet hopelijk ook de Kerstman! Les Vacances De Monsieur Hulot, Mon Oncle en Playtime zijn nog altijd ongeëvenaard en klassiek te noemen. Louis De Funes is een leuke komiek, maar Monsieur Hulot lijkt onsterfelijk. Onlangs nog werd een niet verfilmd verhaal van hem in een briljante animatie vervat: The Illusionist. En een tovenaars was Tati. Zijn decors in Playtime en Mon Oncle zijn legendarisch en hebben beide als thema het modernisme dat het eenvoudige Franse bestaan ruw aan het verstoren was. Les Vacances is in al zijn eenvoud misschien wel zijn grootste film. Een lieflijk decor aan de Franse kust: zon, zee en strandplezier, maar dan komt Monsieur Hulot en vanaf dat moment is niets meer zeker. (RV)